

Scinteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

CRONICĂ DE ÎNTECERE

● Acțiunile întreprinse de colectivele unităților industriale din județul Olt pentru a încheia acest an cu rezultate tot mai bune, s-au soldat cu obținerea unor importante cantități suplimentare de bunuri materiale. Astfel, planul la și a fost depășit la producția fizică cu 4 milioane mc gaze asociate utilizabile, 5 600 tone aluminiu primar și aliaje, 100 tone laminate din aluminiu, 121 tone electrozi siderurici și nipluri din grafit, mașini și utilaje agricole în valoare totală de aproape 64,5 milioane lei și altele.

● Oamenii muncii din industria orașului Pașcani și-au onorat mai devreme sarcinile anuale de plan la principalii indicatori, rod al eforturilor lor stăruitoare de a se înscrie cu o pondere tot mai mare pe ansamblul industriei județului Iași. Menținând același ritmuri în marea întrecere socialistă, colectivele din industria orașului Pașcani s-au angajat să realizeze, în avansul de timp câștigat, o producție-marfă suplimentară în valoare de aproape 100 milioane lei.

● Lucrătorii întreprinderii județene pentru recuperarea și valorificarea materialelor refolosibile Iași și-au îndeplinit prevederile pe anul în curs și pe întregul cincinal la toți indicatorii de plan. La baza succesului înregistrat se află un amplu program de masuri menite să mobilizeze colectivele din întreprindere și unități economice, tineretului din școli și facultăți, cadrelor din carierele orașelor și din mediul rural la acțiunea patriotică de colectare și depozitare a materialelor refolosibile. De reținut că numai în anul 1985, în județul Iași au fost strinse și expediate către unitățile prelucrătoare 24 000 tone oțel, 22 500 tone fontă, circa 3 000 tone materiale neferoase, alte însemnate cantități de hârtie și cartoane, anvelope și cauciucuri uzate, produse din mase plastice, deșeurii textile, corpuri abrazive și refractare, cloburii din sticlă etc. Până la finele anului în curs, în județul Iași vor mai fi colectate alte materiale recuperabile în valoare de peste 12 milioane lei.

● Colectivele de oameni ai muncii din unitățile economice ale județului Vâlcea au consemnat în bilanțul pe care îl pregătesc la acest sfârșit de an însemnate depășiri ale sarcinilor de plan la producția fizică. Dintre principalele depășiri menționăm: produse ale industriei de mecanică fină, totalizând aproape 6,3 milioane lei, utilaje destinate explorărilor geologice în valoare de 5,1 milioane lei, 12 unități de pompare pentru industria petroliferă, 5 500 tone perclorotilenă, 283 000 mp piscină din lemn, 851 000 mp turnare estetice, 4 500 mp uși-ferestre, 7 786 mc prefabricate din beton și altele. Pe primele locuri în ceea ce privește contribuția la realizarea cantităților suplimentare de bunuri materiale menționate se situează muncitorii, inginerii și tehnicienii aparținând întreprinderii forestiere de exploatare și transport, Combinatului de prelucrare a lemnului, întreprinderii miniere, întreprinderii de echipament hidroelectric, întreprinderii de utilaj chimic și forța din municipiul Hîrniceu Vâlcea.

REPUBLICA XXXVIII PUTEREA POPORULUI

Republica noastră socialistă împlineste 38 de ani. La 30 decembrie 1947 instanța supremă a puterii de stat a decis în numele întregului popor vitală ale României și exprimând voința unanimă a întregului popor schimbarea formei de guvernământ în țară, potrivit realităților rezultate din procesul revoluționar declanșat la 23 August 1944. Proclamarea Republicii s-a înscris ca un eveniment deosebit și legitim pe fluxul transformărilor înnoitoare, radicale care au marcat desfășurarea revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă în România. Însemnătatea cu adevărat istorică a acestui moment în viața poporului român — fost și rămasă demonstrată de tot ceea ce s-a făcut și se face, astfel încât România, prin eforturile tuturor fiilor săi, a reușit să parcurgă într-o perioadă relativ scurtă etape extraordinare pe drumul progresului și civilizației, al afirmării libere și demne în rîndurile țărilor lumii.

Factorul decisiv, catalizator care a mobilizat energiile întregii națiuni pentru a reconstrui din temelii societatea românească l-a constituit Partidul Comunist Român, forța care a organizat și a condus desfășurarea revoluției începute la 23 August 1944. Proclamarea Republicii se asociază în existența poporului român, în viața și conștiința noastră, a revoluției care, emblema unui nou destin, revoluționar, comunist, avînd înfrățitura patriotului fierbinte, a pastunii și devotamentului de a servi întotdeauna și fără preget țara și poporul cărora le aparținem pe de-a-ntregul.

Republica a determinat nu numai schimbarea caracterului puterii de stat, proclamînd poporul în deplină lui suveranitate, de stăpîn al propriilor destine, dar a generat preferențe esențiale în toate domeniile. Desființarea asupririi omului de către om, crearea cadrului de participare a tuturor oamenilor muncii, a tuturor categoriilor de cetățeni la conducerea democratică a treburilor obștești, înscrierea țării pe coordonatele unei dezvoltări economico-sociale accelerate, iar pe această bază, creșterea continuă a bunăstării și prosperității poporului, sînt liniile de forță cardinale care definesc noul destin al poporului român, inaugurat de revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, în cadrul căreia, proclamarea Republicii la 30 decembrie 1947 ocupă un loc distinct.

Epopeea fărîmării socializmului și comunismului în România — falanșă de înăstărire. Republica ca formă de guvernare a poporului român prin popor și pentru popor, a cunoscut odată cu Congresul al IX-lea al partidului intrarea într-o nouă etapă superioară a procesului revoluționar. Cel 20 de ani care au trecut de atunci sînt anii cel mai fertili din întreaga noastră istorie, ei poartă pecetea originală, unică în felul ei, a operei secrete-

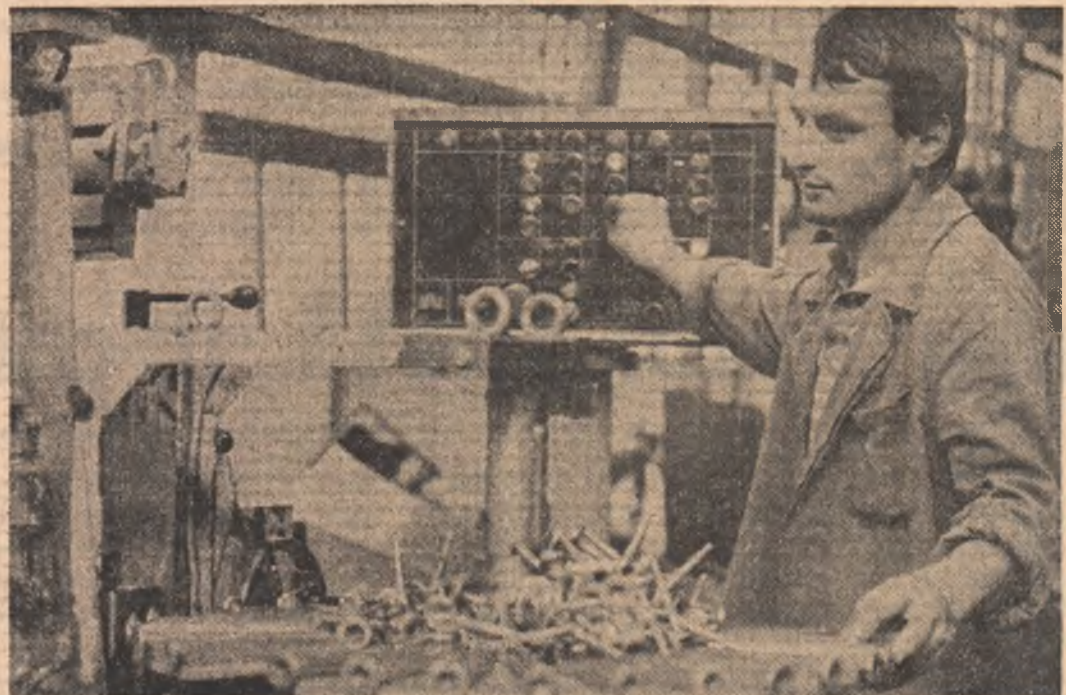
tarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Gîndului cutezător, spiritului revoluționar, patriotismului înflăcărat, devotamentului nemărginit față de țară și popor, demnitatea prin întreaga sa activitate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, le datorăm cu toții marile noastre înfăptuiri care au făcut ca cei 20 de ani pe care li numim Epoca Nicolae Ceaușescu să devină anii cel mai rodnici din întreaga existență a poporului român. A luat o extraordinară amploare procesul de perfecționare generală și permanentă a societății, s-a promovat și se promovează cu fermitate noul, s-a perfecționat și se perfecționează democrația muncitorească, revoluționară, s-au adoptat și se adoptă și acum măsuri energice pentru asigurarea unui ritm de creștere și dezvoltare economico-socială pe coordonatele imperativelor dobîndirii unei noi calități și a unei eficiențe superioare.

Astăzi și aici, munca și viața întregului popor sînt dedicate înfăptuirii exemplare a politicii partidului, la a cărei elaborare și materializare o contribuție esențială o are tovarășul Nicolae Ceaușescu, hotărîrile Congresului al XIII-lea, hotărîrile care asigură voința și interesele noastre ca popor și țară, ne mobilizează energiile, ne catalizează capacitatea de muncă și creație. Știm ce avem de făcut, știm că trebuie să facem totul pentru înflorirea patriei, pentru progresul, pentru afirmarea ei liberă și independentă în lume.

Cu toții, tineri și mai vîrstnici, bărbați și femei, fără deosebire de naționalitate, în spiritul principiilor comuniste, al datoriei sacre față de țară și popor, al eticii și echității socialiste, sintem chemați să acționăm strîns general, pentru ca proiectele grandioase adoptate de Congresul al XIII-lea al partidului să devină realitate. Tot ceea ce am realizat pînă în prezent constituie pe drept un titlu de mîndrie pentru întregul popor, demonstrînd concret și convingător justiciile politicii partidului, faptul că nu există o cauză mai înaltă decît slujirea poporului și a țării, a intereselor supreme de a asigura viitorul României socialiste.

Iată de ce și acum, cînd aniversăm ziua proclamării Republicii, noi toți ne reaffirmăm legămîntul solemn de acțiune cu devotament, sub steagul țării și al partidului, știind că tot ceea ce sîntem îndemnați să înfăptuim este în beneficiul nostru, că a lupta pentru o muncă de o calitate superioară, pentru nou, pentru introducerea în producție a cuceririlor celor mai înaintate ale științei și tehnicii, pentru spirit gospodăresc în activitatea din toate sectoarele înseamnă în mod concret a ne face datoria față de țară și popor, a ne dovedi, ca întotdeauna, că sintem și rămînem revoluționari, comunisti și patrioți.

TRAIAN GANJU

Întreprinderea de boșuri și supape din Topoloveni

Foto: V. TANASOF

1986 — Repere semnificative ale dezvoltării economico-sociale a țării

Intensificarea participării economiei românești la diviziunea internațională a muncii

Participarea tot mai activă a economiei naționale la diviziunea internațională a muncii, la schimbul de valori materiale și științifice este determinată în mod direct de dezvoltarea industriei, a întregii noastre economii naționale, de capacitatea mereu crescîndă a acesteia de a realiza produse de înalt nivel tehnic și competitiv, la nivelul celor mai înalte exigențe ale comerțului internațional actual. Strategia dezvoltării în continuare a economiei în ritmul înalte acordă o atenție deosebită dinamizării activității de comerț exterior, cu un accent deosebit pe promovarea exportului și a activității de cooperare în producție. Pentru anul 1986, în Legea Planului național unic de dezvoltare economico-socială a României se prevede ca volumul activității de comerț exterior să crească într-un ritm deosebit de înalt, de 12-15 la sută, ritm superior celui de creștere a venitului național, și alături de cel de creștere a producției nete pe primul loc în dinamica principalilor indicatori ai dezvoltării economico-sociale în anul viitor.

Referindu-se la necesitatea continuării cu consecvență a politicii de promovare a exportului, de creștere accentuată a volumului activității de comerț exterior și cooperare economică internațională, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a subliniat în numeroase rînduri necesitatea de a se accorde în permanență o atenție deosebită înfăptuirii prevederilor planului privind comerțul exterior și cooperarea în producție, realizării exportului atît în lire, cît și în divize convertibile,

deoarece numai pe această bază se va putea dispune de mijloacele necesare pentru realizarea importurilor, pentru asigurarea economiei naționale cu resursele necesare dezvoltării în ritmul tot mai susținut.

Pentru realizarea acestor sarcini, dispunem de tot ceea ce este necesar și, în primul rînd, dispunem de o industrie puternică, capabilă să realizeze produse de înalt nivel tehnic și calitativ. În același timp, este necesar să se depună eforturi susținute mai ales pe linia creșterii eficienței întregii activități de comerț exterior, începînd cu intensificarea prospectării

piețelor externe și încheierea contractelor cu partenerii externi și pînă la diversificarea formelor, metodelor și tehnicilor de comercializare.

Îndeplinirea exemplară a sarcinilor de creștere a volumului comerțului exterior în noul an înseamnă în primul rînd realizarea în cele mai bune condiții a producției de export. În acest sens este necesar, pentru toate colectivele de oameni ai muncii, pentru toți tinerii, să acționeze cu toată energia și responsabilitatea pentru reali-

CRISTIAN DUMITRESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

CU TRICOLORUL LA CATARG, ÎN JURUL LUMII

PAGINA A III-A

O CONSTRUCȚIE TREBUIE SĂ FIE ȘI FRUMOASĂ

De la stăvilarul Clurei și pînă la podul Vitan, Dimbovița, riul cîtor de oras, a intrat din nou pe mina constructorilor. I se va amenaja un nou curs care înseamnă mai bine de 100 de ani exact, 106. Scurta și cam didactica punere în temă vrea să ajungă la, doar, unul dintre cei pe care li putem uita a mîne, noi, privitori în apa clară a Dimboviței.

Între Operă și Operetă se poate citi pe utilaje sau bănci, pe panourile de protecție sau ruloale: C.A.G.C.C.F. adică „Centrala-Întrepriză Generală de Construcții

Glose
LA UN TINAR ANOTIMP

Căi Ferate", cu sediul în București și vîrstă dovedită prin cele mai vechi trasee de cale ferată construite de români: mai bine de 100 de ani, exact, 106. Scurta și cam didactica punere în temă vrea să ajungă la, doar, unul dintre cei pe care li putem uita a mîne, noi, privitori în apa clară a Dimboviței.

Aurel Șburlea tubeste drumurile, le învață istoria și contribuie el însuși la constituirea altor legende. De asfalt sau de apă, drumurile construite în douăzeci de ani de muncă de către inginerul constructor se află nu numai pe hartă ci și în memoria sa. Dinamic, genul care merge drept la țintă, el este un formidabil mobilizator de energii. Dotat cu tenacitate, călăt看 în alțiia ani de muncă susținută numai pe santiere, inteligent și serios, el își

MONICA ZVIRJINSCHI
(Continuare în pag. a IV-a)

PETRE DOMȘA
(Continuare în pag. a IV-a)

Blaș

SA DISCUTAM DESPRE TINERETE, EDUCATIE, RASPUNDERI

Totul a început cu circa un an în urmă. Sîntem la Suceava și este seară. Într-o cameră a căminului muncitoresc pentru tineret din str. Nicolae Jorga nr. 13 B se află o tină și un tînăr. El, Dumitru Lungu, îl ghiceste ei, Domnica B., în cărți. „Te asteaptă, zice, o mare primărie... (și) privește ceasul; limbile arată 19,30, deci își permite să fie chiar mai exact în pronosticuri). Posibil chiar în seara asta... Zdrang! Izbîi de perete, usa se deschide și în cameră năvălesc, beți, Neculai Ailenei și Dumitru Negrea. Ilustrul ghicitor își la sticla oferită de cei doi și se retrage mai de o parte, pe un pat, ca omul care vrea să-și baze înțit viața fără să se bea în daravele...

UN RAID NEINTIMPATOR

Este din nou ora 19,30 și vă invităm să pătrundem împreună în același cămin. Încercăm să intrăm în cîteva camere și acțiunea nu e ușoară. Bătem înclung și nu prea ni se deschide, deși pe sub praguri se vede lumină. Pe o ușă ruptă, numerotată 32, un ațîz amintitor: „Atențiune! Ușa neprotejată, pericol de accidentare”. Nu ne deschide nimeni, deci scăpăm neaccidentat. La nr. 41, printru resturi de mîncare se lăfăie, mai goale sau mai pline, diverse

sticle de băutură. Cei trei locatari — Sofronie Botnaru, Viorel Popovici, Mihai Hermănescu — cîntesc o primă și ne asigură că: „Mîine vom bate covorul”. Ca scuză adaugă: „Cînd sintem tineri, sintem mai nehoțărîți...”. Și în camera 25 se sărbătorește ceva. Atmosfera e mai liniștită. Maistrul Mihai Gîrceadă este atît de ostentiv încît abia mai poate lega vorbele. A venit, înțelegem cu

stimulul. Lăcrămoara, care nu găsește nimic nepotrivit în faptul că se află în camera a trei bărbați, se dovedește a foarte fină observatoare a realităților din cămin: „Aici întri ca-n brînză! Portarul nu te-ntreabă niciodată nimic. E un du-te vino permanent. Ciădrea, ași văzut-o... Chibul e mereu închis. Televizorul nu l-am văzut niciodată funcționînd...”. Transcriem sprînturii monolog

Este căutătu în permanență, ba pe la ușa, ba pe la fereastră, de diversi indivizi. Într-o noapte, unde a spart usa pentru că nu voia să-și deschidă. În altă noapte, un altul a intrat pe gam și — adaugă jenată una dintre tineri — „a rămas să doarmă aici; eu eram singură cu Veronica, celelalte două erau plecate, n-am reușit să-l fac să iasă...”. În camera 68, Gheorghe Pre-

lipceanu are o... invitată. Încăperea e ordonată, cei doi stau cuvințios de vorbă, la o masă pe care se află o cană cu apă și două pahare. Fata a intrat și ea în cămin fără a fi legitimată. Tînărul o apără: „Sîntem prieteni, este muncitoare, este foarte serioasă. Vreau să discutăm cu mi avem undă să ne ducem. În centru este o discotecă, am invitat mai de mult o fată, a venit unul s-o la la dans, l-am spus că nu e politicos și m-a luat la bătaie. Pe ea nu vreau să o expun. (Răsfoind un dosar la procuratură avem să ne convingem că teama tînărului este

greu, să-și viziteze ucenicul („Trebuie să mă ocup de el și în timpul liber, nu?”). Ca atare, face o tablă cu Maricel Buhuliu, în timp ce Gheorghiu Andrei schimbă, la piciorul pătului, sticlele goale cu altele pline. La numărul 34, îl deranjăm din somn pe Dragoș Năstase, cu domiciliul într-o comună învecinată, care mormăle că a venit să doarmă la prietenii săi. În camera 65 unde locuiesc trei tineri cu numele Iarob — Costi, că, Gheorghie și Maricel, găsim o... vizitator. Se numește Lăcrămoara V., este elevă de liceu și se declară prietena ul-

lipceanu are o... invitată. Încăperea e ordonată, cei doi stau cuvințios de vorbă, la o masă pe care se află o cană cu apă și două pahare. Fata a intrat și ea în cămin fără a fi legitimată. Tînărul o apără: „Sîntem prieteni, este muncitoare, este foarte serioasă. Vreau să discutăm cu mi avem undă să ne ducem. În centru este o discotecă, am invitat mai de mult o fată, a venit unul s-o la la dans, l-am spus că nu e politicos și m-a luat la bătaie. Pe ea nu vreau să o expun. (Răsfoind un dosar la procuratură avem să ne convingem că teama tînărului este

lipceanu are o... invitată. Încăperea e ordonată, cei doi stau cuvințios de vorbă, la o masă pe care se află o cană cu apă și două pahare. Fata a intrat și ea în cămin fără a fi legitimată. Tînărul o apără: „Sîntem prieteni, este muncitoare, este foarte serioasă. Vreau să discutăm cu mi avem undă să ne ducem. În centru este o discotecă, am invitat mai de mult o fată, a venit unul s-o la la dans, l-am spus că nu e politicos și m-a luat la bătaie. Pe ea nu vreau să o expun. (Răsfoind un dosar la procuratură avem să ne convingem că teama tînărului este

EXPERIENȚA FRUNTAȘILOR

larg valorificată în cadrul generos al noii revoluții agrare

După cum este cunoscut, săptămîna trecută a fost dat publicității Planul de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare pe anul 1986 care cuprinde mobilizatoarele prevederi în vederea punerii în valoare a tuturor resurselor pe care le avem pentru creșterea producției vegetale și animale menite să asigure ridicarea nivelului de viață material și spiritual al întregului popor, cit și alte nevoi ale economiei naționale. Pentru realizarea unei recolte sporite, din care producția de cereale trebuie să atingă 31 milioane tone, este alocat agriculturii un volum de investiții de 52,3 miliarde lei precum și numeroase alte dotări tehnico-materiale, ceea ce contribuie la întărirea potențialului productiv al unităților agricole. Prin acțiuni de muncă susținute, temelnic pregătite și desfășurate încă din această perioadă, gospodării ogarelor sînt hotărîți să îndeplinească obiectivele dezvoltării agriculturii în anul viitor. În acest sens, experiența unităților care obțin constant recolte înalte și eficiente constituie un exemplu mobilizator, dovedind cit de importante sînt munca plină de pasiune, dăruire și responsabilitate, promovarea noului și a cercetării științifice. Cîteva argumente edificatoare aflați în reportajele noastre din pagina a II-a.

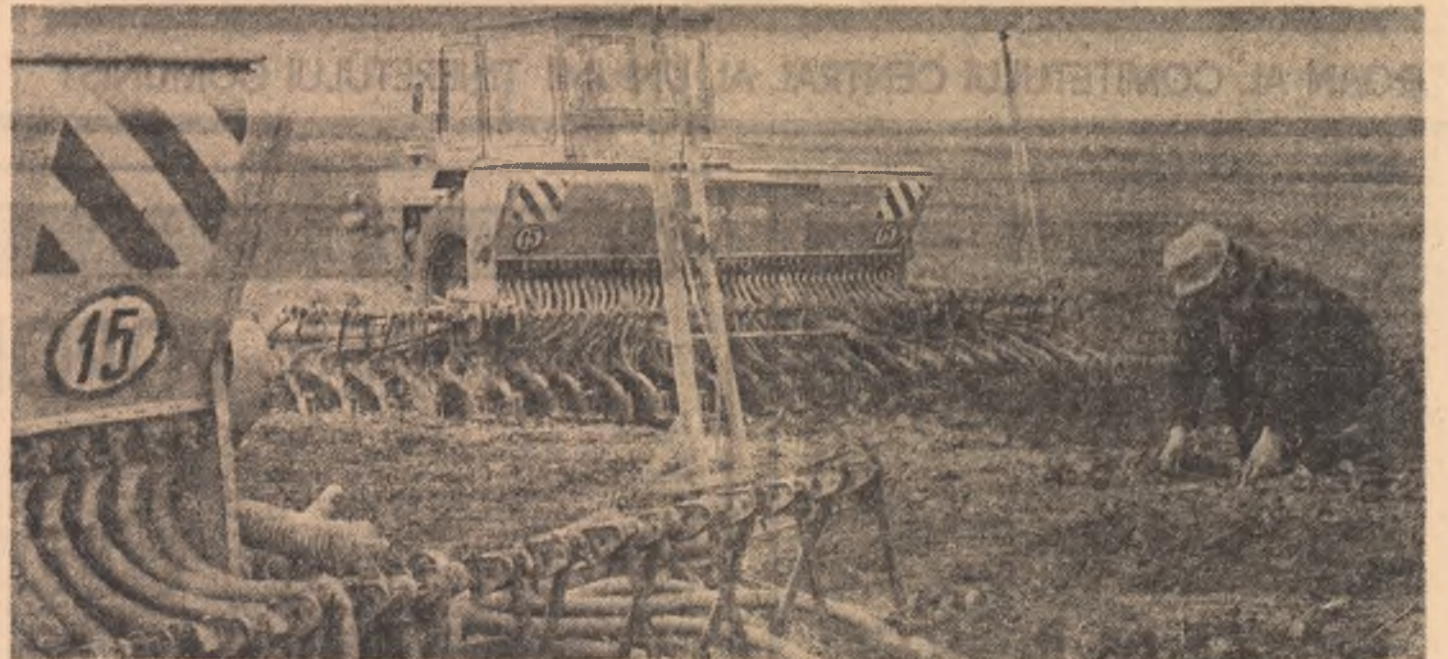
EXPERIENȚA FRUNȚAȘILOR

Iarg valorificată în cadrul generos al noii revoluții agrare

Dinamica înregistrată în procesul de modernizare a producției agricole se reflectă direct în obținerea unor recolte vegetale și animale tot mai mari și mai eficiente de la un an la altul. Este de la sine înțeles însă că numai simpla dotare cu mijloace intensive de mecanizare, chimizare sau lucrări de îmbunătățiri funciare pentru creșterea potențialului de producție al pământului nu asigură necondiționat recolte superioare. Contează enorm factorul om, care hotărăște definitiv nivelul producției și al eficienței, prin promovarea susținută a inovațiilor din cercetarea științifică de profil, prin folosirea la maxima capacitate a tuturor mijloacelor din dotare. Pe teamei generalizării experienței frunțașilor și a metodelor gospodărești se împlinește cadrul propice realizării recoltelor planificate. Aceste mențiuni generalizatoare intrunesc ansamblul măsurilor tehnico-organizatorice de natură să contribuie la înfăptuirea obiectivelor și sarcinilor ce revin lucrătorilor de pe ogoare în ample acțiuni de transformare revoluționară a muncii din agricultură, de ridicare a satului contemporan pe noi trepte de civilizație și progres. Remarcăm în acest context și participarea plină și activă a tinerilor, a organizațiilor U.T.C. din mediul rural la realizarea noii revoluții agrare, prin inițiative proprii de o deosebită valoare practică. Repetașele cuprinse în pagina de față, subsumate acestor idei tematice mobilizatoare, evidențiază câteva din cele mai eficiente acțiuni desfășurate de gospodării satelor pentru realizarea cu succes a mărețelor hotărâri ale Congresului al XIII-lea al partidului încă din primul an al cincinalului viitor, a cărui temeinică pregătire se împlinește din aceste zile.

Toamna aceasta, mai mult ca oricând, la C.A.P. Salonta, județul Bihor, s-a lucrat cu mare grijă la semănat. Pentru prima oară în istoria unității, în vară, grâul a depășit cifra record de 8 000 kg pe întreaga suprafață. 800 ha la număr. Ba, pe unele — aproape 200 ha — s-a atins și 9 000 kg. E și motivul pentru care, pentru orice specialist al unității, semănatul grâului a fost moment de maximă preocupare, prezentă lor în timp însemnând, de fiecare dată, un plus de calitate la toate lucrările executate. Acum, înainte de venirea zăpezii, grâul a crescut viguros, gata să întîmpline cu țările vremea rece. Și, ca în fiecare an, cîmpurile sînt țintite zilnic, și acum, sub observarea...

Cum a fost însă în 1965, când, în ciuda secetei excesive, producția a atins cote înalte? În aparență, simplu! Căci toate lucrurile finalizate, ni se pînd nefiresc de ușoare, ca și cînd ar veni de la sine. Bunăoară, chela recordului la grâu, mi se spune, a fost aplicarea cu strictețe a unei tehnologii corecte, verificată în detaliu. O tehnologie care derivă din rezultatele din cîmpurile experimentale și denotă o bună cunoaștere a potențialului pământului, a particularităților

Permanenta grijă pentru fertilitatea pământului

La Pecea, la vremea secerii grului, stăteam de vorbă, acum cițiva ani, cu inginerul Cornel Boromiesă, președintele C.A.P.-ului „Timpuiri Noi”. Pe atunci bucuria lui cea mai mare era că obținuse o producție de peste 7 tone de grâu la ha, depășindu-se sarcinile de plan cu peste 1 000 de kg. Treabă grea, fără îndoială. Căci pe majoritatea terenurilor cultivate pe aceste locuiri, un exces de umiditate și slab productive, ajungînd în cele mai feteite cazuri să dea 2 mil kg grâu. Mai ales la ferma nr. 2, unde se desfășura o adevărată campanie de eliminare a apei în exces și de afinare a pământului. Eforturile de atunci, cînd anual erau afinate la 50-60 cm peste 200 de ha, din care 50 ha beneficiau și de îngrășăminte naturale, dau astăzi bune rezultate. Consecvenți în a spori fertilitatea solului, ei au reușit în acest an să obțină o recoltă de 8 065 kg grâu la ha, pe întreaga suprafață de 825 ha.

Care sînt altele argumente care au determinat această reușită? Ele derivă dintr-o experiență deosebită, o tradiție conturată pe aceste locuiri, un adevărat grînar al țării. Competiția cu celelalte unități vecine din Pecea, Erol al Muncii Socialiste, a fost desigur stimulativă în antrenarea tuturor mecanizatorilor și cooperanților. Văzînd rîndurile tehnologiilor aplicate la ferma nr. 1, unde și în 1984, pe 400 de ha, se recoltează peste 7 000 de kg, specialiștii au ales atunci de mare randament, optîndu-se pentru Lovrin 34 (cu producții de peste 8 200 de kg) și Fîndulea 29

(cu 8 107 kg). Structura culturii s-a completat pe restul de 42 la sută din suprafață cu soiul Libelula (cu o recoltă surprinzătoare de anii trecuți — 8 210 kg — cînd era folosit mai ales în vederea permitea o bună escalonare a secerii). Arăturile, semănatul, fertilizarea culturii s-au desfășurat, vorba specialiștilor, cit se poate de normal, adică așa cum o cer normele tehnologice, cu lucrări de calitate, efectuate la timp.

Cu aviația utilitară s-au realizat tratamente chimice și tratamente foliare pentru combaterea fîmîrlii. Munca a contînat pe mai departe la fel de intens. O mare parte din suprafață a fost afectată de o furtună puternică: apele căzute, pericol de mare pierdere de producție. Cu 14 combine, lucrînd neîntrerupt cu vitezele cele mai potrivite și alegînd sensurile de înaintare optime, cu oasii, dar, în primul rînd, cu responsabilitate și dragoste, recolta bogată a fost salvată. În 3 zile — cea mai scurtă campanie de seceriș — cele 14 combine au strîns totul. Ioan Zabos, Cornel Deliman, Mihai Petcu și alții au „spulberat” zilnic normele de lucru. Era în joc munca lor de un an și pentru asta trebuiau să dea totul. Efort însă generos răsplătit! Un grâu de calitate bună și o recoltă record. La fondul de stat s-au livrat peste 1 300 tone de sămînță în plus față de plan. O recunoaștere a unei mari bătălii câștigate.

Vasta operațiune de creștere a potențialului de fertilitate a solului a fost încununată de succes!

lui. La Salonta, primul pas făcut spre o producție sporită are loc în momentul în care se stabilește structura culturilor. Atunci se prevăd pentru viitoarele terenuri de grâu doar premergătoare timpurii. Fie că sînt lanuri de porumb, culturi cu agrofond bogat (cartofi și sfeclă) sau leguminoase perene și anuale, ele

timp, patul germinativ așezindu-se bine pentru a putea primi noua sămînță. Pentru cei de aici important nu este doar soiul ales, ci, în primul rînd, calitatea semînțelor. Evident, intră în discuție doar cele din categoria elită și în mulțimea lor. Semînțe ce trec testul celor 3 probe de germinație, dublu repetată, reali-

zate pînă la vremea semănatului. Din studiile sistematice din experiența anilor trecuți, din căutările în loturile experimentale, se stabilesc normele de densitate, adaptate gradului de fertilitate a fiecărei sole. 650-700 plante pe mp este o densitate medie, desigur, dar, fără îndoială, cea mai potrivită pentru terenurile de la Salonta. Numai în acest an au fost testate, în acest scop, în condiții de

asigură o remanentă în sol a efectelor îngrășămintelor organice ce s-au aplicat în anii precedenți. Regula rotativă este condiționată: evitarea semănatului grîului după grâu! În cel mai rău caz, se acceptă doar pe 6 la sută din suprafață, dar și atunci cu păioase din anul I. Graba de a elibera viitorul teren destinației culturii grîului are și un alt temel — în acest fel suprafața este pregătită din

agrofond identic, peste 16 seuri, direct în cîmp, pe cîte 1,5-2 ha. Concluziile specialiștilor sînt îmbucurătoare: există rezerve serioase pentru noi salturi de producție!

Am urmat, de exemplu, la ceas de toamnă, ritualul semănatului grîului în această unitate frunțașă, de tradiție. A fost greu, pămînt tare! O-

grășămințe chimice, cumulat la 360 kg de substanță activă (variabilă în funcție de planta premergătoare și de cartarea solului).

Discuțînd cu specialiștii am mai reținut cîteva elemente ce definesc strategia acestor recolte bogate. Spre exemplu, multă vreme s-a crezut că aplicarea pe timpul iernii a îngrășămintelor chimice aduce efectul scontat! Nu! Dar administrîndu-le în martie, imediat după iesirea din iarnă, aportul lor a crescut substanțial. Apoi, să amintim că un tratament constant bolilor foliare și o erbicidare la timp înseamnă plusuri de producție pînă la 800 kg la ha. Mai ales că, în general, surierile productive au o rezistență mai mică la acțiunea bolilor și dăunătorilor. Însă, cel mai important lucru rămîne cunoașterea exactă a posibilităților fiecărei sole, astfel încît pentru fiecare lot, în funcție de particularitățile lui, să se aplice tehnologia cu randament maxim. Pe aici, pe undeva, spre pasiune și cunoaștere, spre unanima hotărîre de a munci mai bine și de a crește nivelul pregătirii profesionale, se găsește, asadar, răspunsul la marile întrebări privind rezervele agriculturii moderne, răspuns dat prin fapte de muncă remarcabile și de către harnicii cooperanților de la Salonta.

SECRETUL UNOR TEHNOLOGII DE PRODUCȚIE RIGUROS RESPECTATE

menii nu au făcut însă rabat de la calitatea fiecărei operațiuni. Aratul, început foarte devreme, pe terenuri curățate de resturi vegetale, a fost urmat de treceri repetate ale utilajelor complexe de afanare a solului. Cînd bulgării au ajuns cît niște alune, a început semănatul. Sămînța a fost încorporată în sol, iar apoi, peste tot, a trecut tăvălugul. Între timp, s-au administrat două treimi din totalul de în-

grășămințe chimice, cumulat la 360 kg de substanță activă (variabilă în funcție de planta premergătoare și de cartarea solului).

Discuțînd cu specialiștii am mai reținut cîteva elemente ce definesc strategia acestor recolte bogate. Spre exemplu, multă vreme s-a crezut că aplicarea pe timpul iernii a îngrășămintelor chimice aduce efectul scontat! Nu! Dar administrîndu-le în martie, imediat după iesirea din iarnă, aportul lor a crescut substanțial. Apoi, să amintim că un tratament constant bolilor foliare și o erbicidare la timp înseamnă plusuri de producție pînă la 800 kg la ha. Mai ales că, în general, surierile productive au o rezistență mai mică la acțiunea bolilor și dăunătorilor. Însă, cel mai important lucru rămîne cunoașterea exactă a posibilităților fiecărei sole, astfel încît pentru fiecare lot, în funcție de particularitățile lui, să se aplice tehnologia cu randament maxim. Pe aici, pe undeva, spre pasiune și cunoaștere, spre unanima hotărîre de a munci mai bine și de a crește nivelul pregătirii profesionale, se găsește, asadar, răspunsul la marile întrebări privind rezervele agriculturii moderne, răspuns dat prin fapte de muncă remarcabile și de către harnicii cooperanților de la Salonta.

Un model al agriculturii intensive

In județul Bacău, comuna Nicolae Bălcescu ocupă de trei ani consecutiv locul I în întrecerea socialistă. Ordinul Muncii clasa I decernat de curînd lucrătorilor comunei pentru hărnicia lor certifică din plin acest statut. O comună bogată, cu o putere economică ce stîrnește admirație. Cîteva unități de mare importanță asigură livrarea la fondul de stat a produselor de bază, cereale, lapte, carne, și, pentru că întreaga activitate economică este concentrată chiar la intrarea în localitate, ne-am propus să prezentăm cîteva dintre aceste obiective.

Cooperativa agricolă de producție renunțată în județ pentru producțiile constante ridicate, situată în zona a doua de cultură, C.A.P. Nicolae Bălcescu, a obținut la grâu 4 290 kg la hectar, la orz a scos 4 554 kg la hectar și la sfeclă de zahăr a realizat 32 300 kg la hectar. La porumb s-au realizat 7 229 kg boabe la hectar. Fiecare, a fost suplimentat și costă puțin din fondul de stat, date fiind depășirile producției planificate. Semnalăm că aceste rezultate au fost realizate în condiții de netăiere.

De asemenea, cooperativa mai are și un puternic sector zootehnic, alcătuit din 840 de vaci și 1 000 de oi. Producția anuală de lapte a fost realizată în 11 luni. S-au produs și în prezent 20 164 hl de lapte, ne spune inginerul șef al C.A.P., Constantin Buzaru. Intrăm în grajduri și încercăm să aflăm cît mai multe lucruri din munca acestor vitezi zootehnice. Pentru că dincolo de rigiditatea unei cifre se află grija permanentă pentru vitele gospodăriei. Ne însoțesc președintele cooperativei, Gheorghe Ciobanu, și inginerul zootehnic, Aurelia Vicu, de exemplul căreia se leagă o nouă atitudine față de muncă a întregului colectiv de aici.

Am crezut că-mi încep activitatea în producție cu un mare eșec, cînd în 1983, după ce mi-a fost incredibilă funcția de director al unității, am reușit să îndeplinesc cu întregul colectiv. Am încercat tot și ceva pe deasupra, cum obișnuiesc să spun cei cu experiență, și nu după mult timp am reușit. În 1984 unitatea a intrat în normal, planul a fost realizat și depășit. Doream din tot sufletul să dovedim că întregul colectiv de aici a înțeles măsurile de o deosebită importanță ce-l revin, că angajamentele reprezintă însăși viața noastră, că împlinirile, dacă al puterea să lupți pentru ele, nu rămîn doar pe hîrție. Și acest lucru greu de la gînd la faptă ne-a mobilizat, călți și educat. Astăzi profilul unității noastre este altul, nici nu ne mai gîndim că indicatorii de plan nu vor fi îndepliniți și avem timp pentru a ne îngriji cu toată seriozitatea și maturitatea de creștere a pregătirii noastre profesionale.

Într-adevăr așa stau acum lucrurile și rețeta redresării unității leșene este simplă: muncă, dăruire, hărnicie, auto-depășire. Constante ale activității, dar și ale personalității lucrătorilor ce cu entuziasm și profesionalitate au transformat în tradiția muncii de zi cu zi dorința de a fi permanent în fruntea întrecerilor.

— Este adevărat, ne mărturisește George Gaiță, contabil șef al A.E.I., că doream de mai multă vreme să facem mai mult. Poate căile și metodele n-au fost cele mai adecvate, sîmîm însă bucurată că în acest an reușim să raportăm îndeplinirea planului încă din septembrie, iar depășirea de acum este de peste 3 000 hl lapte și scara la efectivul pe care îl avem în producție, 554, spune mult.

Parcurgem rînd pe rînd cele trei grajduri destinate vacilor cu lapte, un grajd pentru jînenei gestante, un grajd pentru pregătirea tineretului femeii și adăpostul cu cinci maternități. Ordinea și curățenia constituie o earte de vizită pe care fiecare caută să și-o onoreze pe deplin. Ne-am ozișit că exemplul celor buni și foarte buni, l-aș aminti aici pe Toma Petru, Mătaș Teodor, Stoica Costică, Gălan Vasile, Traian Ion, Mițulea Vasile și Toma Vasile, este urmat îndeaproape de tot mai mulți tineri. Nici nu se poate alina, atîta timp cît prestigiul colectiv este determinat firesc de munca fiecăruia.

În parcul de furaje, o cantitate îndestulătoare, respectiv 260 tone sfeclă, 600 tone fîn, 450 tone pale și 3 000 tone siloz, asigură pentru actuala perioadă de stabulație hrana animalelor. De remanent că grija pentru furajarea acestora în condițiile cele mai bune a fost permanent în atenția tuturor, nu numai a celor ce coordonează ferma vegetală, e define o suprafață de 400 de hectare, din care 260 hectare lucrează. Efectuată la timp și fără pierdere, recoltarea furajelor face ca acum, această problemă, ce ani de-a rîndul a creat multă bătaie de cap zootehniștilor de aici, să fie rezolvată. Adăugăm în rîndul inițiativelor salutare rezultatele bune obținute pentru creșterea rezistenței animalelor prin rulara vitelor în adăposturi deschise și în perioada de larșă, pentru a le menține vigoarea și pentru a-i obișnui cu diferențele de temperatură.

De asemenea, microterma ce asigură aprovizionarea cantinel este o dovadă în plus de autogospodărire și de hărnicie.

Desigur, pașii buni pe linia sporirii producțiilor, a asigurării unei baze furajere de cea mai bună calitate, la care se adaugă organizarea științifică a muncii în fiecare secol, sînt promișorii. Ei certifică voința de afirmare a tînarului colectiv de la A.E.I. Tîbănești, forța lui de a răspunde imperativelor noii revoluții din agricultura noastră.

Comuna Buciumeni, situată în nordul județului Dimbovița, în zona subcarpatică, se întinde de-o parte și de alta a rîului Ialomița, ce desparte cele trei sate din componența ei: satul de reședință — Buciumeni, satul Dealul Mare (de-a lungul Drumului Național 71) și satul Valea Leurzii. Întine la poale dealurilor, ce le străjuesc ca adevărate cetăți, localitățile se remarcă prin casele tip „vîlă”, în construcția cărora tradiția specifică stă ca o emblemă în arhitectura lor. Gospodării locuitorilor stiu să-și pună amprenta trăirii lor, nu numai prin felul în care și ridică locuințele terestrice și frumose — simbol al statorniciei pe aceste pămînturi — dar și prin hărnicia lor.

— Este o zonă necooperativizată, dar oricare dintre noi știm că prin muncă aducem bîlsug nu numai în casele noastre, ci și în marile hambar ai țării”, se exprimă tînarul primar al comunei, Alexandru Grigorei.

— Tovarășe primar, oamenii, tineri și bătrîni, ne vorbesc cu respect și dragoste despre dum-neavoastră, ca despre un fiu al satului. De la ei am aflat că sinteți în fruntea comunei de sase ani. Faptul că la începutul fiecărei fraze spuneau întotdeauna „din 1979” încoace, ne-a făcut să gîndim că ați realizat multe lucruri împreună.

— Comuna este bogată în resurse naturale. Dar bogăția ei cea mai de seamă o constituie hărnicia celor peste cinci mii de locuitori, din care 65 la sută sînt tineri. Fără ei nu concep gradul actual de dezvoltare economică, politică și social-cul-

TRADIȚIA MUNCII

agricol a încă 12 ha prund de giră pentru grădini de legume. Totuși îndeletnicirea de bază, din tătă în fitu, o constituie creșterea animalelor, ponderea avînd-o bovinele și ovinele.

— Sîntem aproape de încheierea bilanțului pe acest an. Care este situația îndeplinirii planurilor de livrare la fondul de stat pe comună?

— Plecînd de la efectivul de animale (1 550 bovine, peste 1 900 ovine și caprine, 1 300 porci, 14 000 păsări), indicatorii de plan au fost realizați sută la sută și chiar depășiți cu trei pînă la patru procente. Astfel, dintr-un plan de 180 de bovine adulte am predat 270 capete, față de 107 ovine cit aveam plan, am livrat 160 capete, din

importante. De exemplu, numai prin predarea unui animal tînar ei primesc circa 5 000 lei. În vederea valorificării superioare a resurselor existente am dezvoltat mica industrie și activitatea de prestări servicii. Avem o secție de covoare și țesături artizanale, unde lina este folosită pentru punerea în valoare a motivelor naționale specifice zonei. Amintesc și cele trei balastiere prin care valorificăm agregatele de prund. Folosînd precizarea localnicilor, ne-am propus ca în anul viitor să înființăm echipe de zidari și dulgheri, o cărămidărie, un atelier de reparații RTV, atelier de croitorie, un autoservice, un complex comercial și de prestări servicii, atrăgînd îndeosebi

au schimbat halatul și salopeta cu hainele de lucru cu care ajută în gospodărie. Ei au de predat la contract doi viteli.

— Așa și este. Peste 80 de căni noi s-au ridicat doar în ultimii cinci ani. Avem trei cămine, trei școli, trei grădinițe, un dispensar uman cu patru medici (medicul șef Elena Nițescu este tot o fiică a satului). La această scurtă statistică a condițiilor de trai apropiate de cele ale orașului, mai adaug faptul că nu există casă în care să nu fie aparat de radio și televizor (cu toate că avem stație de radiocăutare în comună), frigider, mașini de spălat. De asemenea în comună sînt peste 150 de autoturisme, 16 motociclete, 15 motorete, peste 300

Efortul propriu pentru redresare

Deși înființată în urmă cu 10 ani, Asociația Economică Intercoperativistă Tîbănești a intrat în circulația unităților reprezentative de profil din județul Iași abia în urmă cu doi ani. Perioadă ce coincide cu activitatea necesită a unei tinere inginer zootehnice, Aurelia Vicu, de exemplul căreia se leagă o nouă atitudine față de muncă a întregului colectiv de aici.

Am crezut că-mi încep activitatea în producție cu un mare eșec, cînd în 1983, după ce mi-a fost incredibilă funcția de director al unității, am reușit să îndeplinesc cu întregul colectiv. Am încercat tot și ceva pe deasupra, cum obișnuiesc să spun cei cu experiență, și nu după mult timp am reușit. În 1984 unitatea a intrat în normal, planul a fost realizat și depășit. Doream din tot sufletul să dovedim că întregul colectiv de aici a înțeles măsurile de o deosebită importanță ce-l revin, că angajamentele reprezintă însăși viața noastră, că împlinirile, dacă al puterea să lupți pentru ele, nu rămîn doar pe hîrție. Și acest lucru greu de la gînd la faptă ne-a mobilizat, călți și educat. Astăzi profilul unității noastre este altul, nici nu ne mai gîndim că indicatorii de plan nu vor fi îndepliniți și avem timp pentru a ne îngriji cu toată seriozitatea și maturitatea de creștere a pregătirii noastre profesionale.

Într-adevăr așa stau acum lucrurile și rețeta redresării unității leșene este simplă: muncă, dăruire, hărnicie, auto-depășire. Constante ale activității, dar și ale personalității lucrătorilor ce cu entuziasm și profesionalitate au transformat în tradiția muncii de zi cu zi dorința de a fi permanent în fruntea întrecerilor.

— Este adevărat, ne mărturisește George Gaiță, contabil șef al A.E.I., că doream de mai multă vreme să facem mai mult. Poate căile și metodele n-au fost cele mai adecvate, sîmîm însă bucurată că în acest an reușim să raportăm îndeplinirea planului încă din septembrie, iar depășirea de acum este de peste 3 000 hl lapte și scara la efectivul pe care îl avem în producție, 554, spune mult.

Parcurgem rînd pe rînd cele trei grajduri destinate vacilor cu lapte, un grajd pentru jînenei gestante, un grajd pentru pregătirea tineretului femeii și adăpostul cu cinci maternități. Ordinea și curățenia constituie o earte de vizită pe care fiecare caută să și-o onoreze pe deplin. Ne-am ozișit că exemplul celor buni și foarte buni, l-aș aminti aici pe Toma Petru, Mătaș Teodor, Stoica Costică, Gălan Vasile, Traian Ion, Mițulea Vasile și Toma Vasile, este urmat îndeaproape de tot mai mulți tineri. Nici nu se poate alina, atîta timp cît prestigiul colectiv este determinat firesc de munca fiecăruia.

În parcul de furaje, o cantitate îndestulătoare, respectiv 260 tone sfeclă, 600 tone fîn, 450 tone pale și 3 000 tone siloz, asigură pentru actuala perioadă de stabulație hrana animalelor. De remanent că grija pentru furajarea acestora în condițiile cele mai bune a fost permanent în atenția tuturor, nu numai a celor ce coordonează ferma vegetală, e define o suprafață de 400 de hectare, din care 260 hectare lucrează. Efectuată la timp și fără pierdere, recoltarea furajelor face ca acum, această problemă, ce ani de-a rîndul a creat multă bătaie de cap zootehniștilor de aici, să fie rezolvată. Adăugăm în rîndul inițiativelor salutare rezultatele bune obținute pentru creșterea rezistenței animalelor prin rulara vitelor în adăposturi deschise și în perioada de larșă, pentru a le menține vigoarea și pentru a-i obișnui cu diferențele de temperatură.

De asemenea, microterma ce asigură aprovizionarea cantinel este o dovadă în plus de autogospodărire și de hărnicie.

Desigur, pașii buni pe linia sporirii producțiilor, a asigurării unei baze furajere de cea mai bună calitate, la care se adaugă organizarea științifică a muncii în fiecare secol, sînt promișorii. Ei certifică voința de afirmare a tînarului colectiv de la A.E.I. Tîbănești, forța lui de a răspunde imperativelor noii revoluții din agricultura noastră.

Efortul propriu pentru redresare

Deși înființată în urmă cu 10 ani, Asociația Economică Intercoperativistă Tîbănești a intrat în circulația unităților reprezentative de profil din județul Iași abia în urmă cu doi ani. Perioadă ce coincide cu activitatea necesită a unei tinere inginer zootehnice, Aurelia Vicu, de exemplul căreia se leagă o nouă atitudine față de muncă a întregului colectiv de aici.

Am crezut că-mi încep activitatea în producție cu un mare eșec, cînd în 1983, după ce mi-a fost incredibilă funcția de director al unității, am reușit să îndeplinesc cu întregul colectiv. Am încercat tot și ceva pe deasupra, cum obișnuiesc să spun cei cu experiență, și nu după mult timp am reușit. În 1984 unitatea a intrat în normal, planul a fost realizat și depășit. Doream din tot sufletul să dovedim că întregul colectiv de aici a înțeles măsurile de o deosebită importanță ce-l revin, că angajamentele reprezintă însăși viața noastră, că împlinirile, dacă al puterea să lupți pentru ele, nu rămîn doar pe hîrție. Și acest lucru greu de la gînd la faptă ne-a mobilizat, călți și educat. Astăzi profilul unității noastre este altul, nici nu ne mai gîndim că indicatorii de plan nu vor fi îndepliniți și avem timp pentru a ne îngriji cu toată seriozitatea și maturitatea de creștere a pregătirii noastre profesionale.

Într-adevăr așa stau acum lucrurile și rețeta redresării unității leșene este simplă: muncă, dăruire, hărnicie, auto-depășire. Constante ale activității, dar și ale personalității lucrătorilor ce cu entuziasm și profesionalitate au transformat în tradiția muncii de zi cu zi dorința de a fi permanent în fruntea întrecerilor.

— Este adevărat, ne mărturisește George Gaiță, contabil șef al A.E.I., că doream de mai multă vreme să facem mai mult. Poate căile și metodele n-au fost cele mai adecvate, sîmîm însă bucurată că în acest an reușim să raportăm îndeplinirea planului încă din septembrie, iar depășirea de acum este de peste 3 000 hl lapte și scara la efectivul pe care îl avem în producție, 554, spune mult.

Parcurgem rînd pe rînd cele trei grajduri destinate vacilor cu lapte, un grajd pentru jînenei gestante, un grajd pentru pregătirea tineretului femeii și adăpostul cu cinci maternități. Ordinea și curățenia constituie o earte de vizită pe care fiecare caută să și-o onoreze pe deplin. Ne-am ozișit că exemplul celor buni și foarte buni, l-aș aminti aici pe Toma Petru, Mătaș Teodor, Stoica Costică, Gălan Vasile, Traian Ion, Mițulea Vasile și Toma Vasile, este urmat îndeaproape de tot mai mulți tineri. Nici nu se poate alina, atîta timp cît prestigiul colectiv este determinat firesc de munca fiecăruia.

În parcul de furaje, o cantitate îndestulătoare, respectiv 260 tone sfeclă, 600 tone fîn, 450 tone pale și 3 000 tone siloz, asigură pentru actuala perioadă de stabulație hrana animalelor. De remanent că grija pentru furajarea acestora în condițiile cele mai bune a fost permanent în atenția tuturor, nu numai a celor ce coordonează ferma vegetală, e define o suprafață de 400 de hectare, din care 260 hectare lucrează. Efectuată la timp și fără pierdere, recoltarea furajelor face ca acum, această problemă, ce ani de-a rîndul a creat multă bătaie de cap zootehniștilor de aici, să fie rezolvată. Adăugăm în rîndul inițiativelor salutare rezultatele bune obținute pentru creșterea rezistenței animalelor prin rulara vitelor în adăposturi deschise și în perioada de larșă, pentru a le menține vigoarea și pentru a-i obișnui cu diferențele de temperatură.

De asemenea, microterma ce asigură aprovizionarea cantinel este o dovadă în plus de autogospodărire și de hărnicie.

Desigur, pașii buni pe linia sporirii producțiilor, a asigurării unei baze furajere de cea mai bună calitate, la care se adaugă organizarea științifică a muncii în fiecare secol, sînt promișorii. Ei certifică voința de afirmare a tînarului colectiv de la A.E.I. Tîbănești, forța lui de a răspunde imperativelor noii revoluții din agricultura noastră.

Pagină realizată de STEFAN DORȚAN, GHEORGHE CRISAN, CĂTĂLIN BORDEIANU, ELENA CĂTULEANU, și FLORENȚA MARDALE

REPUBLICA XXXVIII CU TRICOLORUL LA CATARG, ÎN JURUL LUMII

Dintotdeauna, minat de nobila-i curiozitate, omul a vrut să știe ce se află dincolo de zare, acolo unde privirea sa nu putea cuprinde, și a pornit să afle. Mai întâi, timid, temător, apoi din ce în ce mai hotărât. Avea să afle că dincolo de zare se găsește o altă „dincolo de zare”, ascunsă ochiului său, și a pornit iarăși la drum să afle și despre ea ceva. Aici a găsit o altă „dincolo de zare” pe care iar n-o cuprindea și a pornit și spre aceea și tot așa. „dincolo de dincolo de dincolo de dincolo de zare”, până ce a ajuns din nou la locul de unde a pornit. Și-a mutat privirea înainte și în urmă. Încotro plecase? Dincoțor venise? Ce aflase pe drum? Se găsisse pe sine, întors cu spatele la orizont, mergând cu privirea înfiptă în orizont. Și-atunci a priceput totul: călătorise în cerc, plecase pe un drum și revenise pe un altul, tot la vechiul loc. De-atunci, dintotdeauna, în fiecare dintre noi, deși în zilele noastre, datorită mijloacelor de informare ultrasofisticate, aflăm într-o clipă ce se petrece „dincolo de zare”, stă ascunsă dorința de a merge și a vedea „dincolo de zare de dincolo de zare” cu ochii noștri...

Inconjurul lumii se face acum în fiecare zi și chiar de mai multe ori pe zi, cu mijloacele de transport rapide pe care omul le-a inventat. Adesea, călătorii prind

din urmă noaptea sau alcargă peste pământ la fel de repede ca ziua, încit dacă ar ține-o tot așa mai multă vreme n-ar mai ști că pe pământ mai există și noapte.

Și totuși, dintre toate posibilități pe care omul de astăzi le are la îndemână pentru a da ocol planetei, cel mai aproape de suflet i-a rămas tot vaporul, bătrînul vapor, bineînțeles blindat și el cu cele mai noi cuceriri ale electronicii, dar rămas încă greoi în comparație cu celelalte rude născute mai târziu și care se iau la întrecere cu ziua, cu noaptea, cu sunetul, cu vîntul, greoi ca un bunic albit care, deși s-a încălțat cu cel mai nou și rezistent model de pantofi, tot îi țirșie cînd se plimbă. poate pentru că așa a fost învățat, așa se plimbau cei de pe vremea lui, poate pentru că nu prea mai poate să-și salte picioarele de pe caldarîm, nostalgicul vapor cu care, cînd pleci spre zarea dinaintea privirii, imediat gindești la Magellan, la Cristofor Columb sau Vasco da Gama și la lumile pe care ochii lor le descopereau mirați. Vaporul a rămas cel mai aproape de suflet poate și pentru că, atunci, demult, dintotdeauna, omul minat de neștiințita-i curiozitate, într-o ambarcațiune pe mare, a plecat să vadă ce-i dincolo de zarea pe care n-o putea cuprinde cu privirea.

O PLECARE OBIȘNUTĂ

Cu șapte luni în urmă, mai precis în a opta zi a lunii mai, din portul Constanța pleca, înfruntînd marea, nava „Voronet”, un cargou obișnuit, nici prea mare, nici prea mic (vasul are 15.555 tdn), încercat cu măruri obișnuite către o destinație obișnuită. La începutul ei, împlinirea nu era ieșită din comun. Poate culoarea vasului atrăgea oarecum atenția, albastrul lui intens amintind de turburătorul albastru al vestitului monument istoric de la care și-a luat numele. În rest... O plecare obișnuită, fără peripeții, o plecare anonimă asemenea altora care se întimplau în port în acea zi. Prea puțin știu atunci că, din acest voiaj început atât de discret, nava și echipajul de pe ea vor întoarce eroi, eroi adeverați, deși cea mai mare parte a „lupilor săi de mare” nu a împlinit încă 30 de ani.

Sfîrșit de an pe malul mării. Decembrie blînd, ce aminteste mai degrabă de primăvară decît de iarnă. Se spune că la Constanța, datorită vecinătății imediate a mării, iernile sînt calme, nici la jumătatea lui ianuarie temperatura nu coboară prea mult grade sub zero. Asta o spun cei ce nu au fost pe litoral iarnă, cei ce n-au simțit cum „trage marea”, de te pătrunde pînă la oase. Ti-e și frică să te uiți la ea. Îi se pare că îngheți. De astă dată, însă, marea s-a hotărît să mai dea dreptate și celor ce n-o cunosc foarte bine. Este decembrie frumos la Constanța și de multe ori nu-ți vine să crezi, cînd vii de afară, că în calendarul de perete n-au mai rămas file decît pentru mai puțin de o jumătate de lună. În port, una dintre marile porți prin care România iese în lume și lumea vine la ea acasă, favorizată de vremea frumoasă (majoritatea activităților portuare se desfășoară sub cerul liber), munca este în toi. Macarale, electrostivuitoare, tractoare și utilaje sofisticate pe care nici nu știi cum să le nu-

mesti, saci mai mari sau mai mici, baloturi, containere. 7 decembrie. Zi obișnuită de lucru. La una din dane, acostă un cargou venit de peste mări. Eveniment cotidian, repetat în zeci de ipostaze, care nu mai interesează pe nimeni dintre oamenii portului. Și totuși... Se lasă-se deja întinericul. Se apropia miezul nopții. La lumina proiectoarelor puternice, manevrele de amarare se desfășurau normal. Pe cheiul cerușiu, multime de portuari strînși să privească acest fapt, totuși cotidian pentru ei. De ce? Eveniment! Ora 23.30. Ancora alunecă, grea, huruind, și bufneste în apa întunecată iscind cioburi de argint. Zălele groase ale lanțului trec unele după altele ca vagoanele unui lung tren. Gata! Toți cei de pe navă respiră o dată, adînc, ca la o comandă. S-a încheiat. Culoarea navei se amestecă ușor cu ceața care începe să se lase. Vasul este o masă urlașă, întunecată, din care fascicolele proiectoarelor tale felii albastre. Prova se înalță, mlîndră, aproape de platră cheiului. Pe ea se disting clar: „Voronet”. Eveniment! 7 decembrie 1985, sîmbătă, ora 23.30. În portul Constanța a aruncat ancora nava I.E.F.M. „Navrom” „Voronet”, sosită dintr-un voiaj în jurul lumii. „Voronet” este a patra navă sub pavilion românesc în istoria navigației din țara noastră care reușește această performanță. Un membru al echipajului își spunea în glumă, dîndu-mi, în fața unui planiglob pe care era însemnat traseul străbătut, amănunte despre călătorie: „Dacă plimb arătătorul pe hartă de-a lungul liniilor care indică pe unde am trecut, cred că atunci cînd ajung iarăși în dreptul Constanței o să am vîntul degetului tocit”. Și nu glumea chiar de tot.

Deși a patra navă sub pavilionul țării care face înconjurul lumii, acest voiaj a însemnat totuși o premieră. „Voronet” este — în totali-

tate — construită în țară, este opera (de ce nu chiar de artă?) durabila, fiabila, supla, vînoasă, adaptabila operă a constructorilor de nave români. S-a născut la Galați, în santierele navale ale marelui port de pe malul Dunării și a plecat în lume să ducă nu numai faima produselor românești pe care le găzduiește în pînțele de metal ci și falma navalistilor români, a capacității, competenței, înaltului lor profesionalism. În acest marș de 213 zile nava s-a comportat excelent, a trecut cu „foarte bine” toate testele, mult dintre ele foarte grele, teste la care marea s-a comportat înfrînbite uneori împotriva ei, au supus-o. Ce examen mai convingător, de înalt profesionalism pentru constructorii vasului „Voronet” dar și pentru echipajul ei, decît această încercare lungă de mai bine de o jumătate de an pe care oamenii și mașina au trecut-o cu calificativul maxim? În lungul ei voiaj, nava a acostat în numeroase porturi, pentru încărcare, pentru descărcare sau pentru bucherare. Peste tot, marinarii români au fost primiți cu căldură, la bord au urcat pentru a vizita vasul oficialități locale, specialiști. Toți au fost încantați de lucrul făcut de români. Unii dintre ei vîzură sau auziseră de primul „Voronet”, de monumentul istoric din nordul Moldovei. Acum aveau sub ochi acest nou „Voronet” din metal, minune a tehnicii, care venise, traversînd oceanul, la ei acasă, vopsit și el, tot în albastru, desigur, nu în acel turburător, celebru și misterios „albastru de Voronet”, dar turburător prin performanțele sale tehnice, prin măiestria echipajului.

213 zile marelă pavoaz a fluturat pe mările și oceanele lumii purtat cu mîndrie de „Voronet”, de la o zare la alta și pînă la zarea de dincolo de zare, și pînă la zarea de dincolo de dincolo de zare.

Sosire „la fotografie”

În acest voiaj lung, marea și oceanul au încercat, în două rînduri, țaria „Voronetului” dar și măiestria echipajului, cu testul lor cel mai dur: cicloanele.

9 iulie—12 iulie 1985. Intervalul primului test. Nava era în plin ocean. Se îndrepta spre Sacramento, era pe undeva pe lângă coastele Mexicului, cînd taifunul „Guillermo” o atinge. „Voronetul” se ține însă bine, este tare. „ține marea”, cum spun marinarii. „Guillermo” își rupe dinții și pe 15 iulie „Voronet” urcă, mîndru de victoria sa, cu tricolorul la catarg, pe fluviul Sacramento. Avea să-l mai aștepte încă o încercare, mult mai grea.

18 august. Buletinul meteo dă o veste puțin îmbucurătoare pentru marinarii români. La 300 de mile marine de ei, la sud-est, se afla ciclonul „Nelson” care se deplasa rapid spre sud-vest, chiar în direcția lor, adică. Existau două posibilități: ori să se întoarcă din drum să facă loc furiosului, manevră ce ar fi însemnat o pierdere mare de timp și de carburant, ori să forțeze mașina și să taie calea ciclonului. Oamenii au optat pentru a doua variantă, în calculabil mai economică, bazîndu-se pe ei și știind ce poate nava. Numai că „Voronetul” a avut atunci o sinăcopă, de parcă ar fi vrut, dar-ar mai fi fost nevoie, să încerce singele rece al oamenilor pe care-i purta pe spinare. În fața ciclonului, cînd „Nelson” se apropia turbat, i-au „căzut” motoarele. Mecanicii au intrat imediat în acțiune. Fiecare minut era prețios. Situația a devenit dramatică. Atmosfera se încălcase. Cerul se făcuse plumburiu. Începuse să plouă mărunț și iute. Vîntul se întеше. „Nelson”

își trimitea buzduganul înainte. Fără mașini nava era imposibil de stăpînit pe o asemenea vreme. N-aveau decît să se lase în voia valurilor. Nu le era teamă. „Voronetul”, deși nu n-avea mare, este un vas solid, conceput și construit în așa fel încît să revină, neguvernabil, la poziția de plutire, chiar după ce pasarella de pe comandă atinge suprafața apei. Jos, la mașini, se muncea pe rupe: Gheorghede Udrea, Emil Drăgan, Gheorghede Iordan, Laurentiu Cîndei, Cristian Dobre, Teodor Pascali, Dorel Iancu depuneau eforturi susținute pentru remedierea avarurilor. „Ferește-mă de uscat, că de mare mă feresc singur” spune o vorbă marinărească. Există pericolul ca, purtat de ciclon, fără posibilitatea de a fi guvernabil, „Voronet” să se sfărîme de stîncile vrenei fazele întîlnite în cale. Toți se pregăteau să-l înfrunte fără masină pe „Nelson” care se apropia urînd. După numai o jumătate de oră, (ce lungă și grea jumătate de oră!) motoarele au pornit. Mecanicii își făcuseră datoria. Era rîndul celor de la punte, acum. „Toată viteza înainte!” Comanda sună scurt, firesc, după o neferescă jumătate de oră. „Voronet” se avîntă. Despice frumos valurile înalte. Porneste, cu tricolorul fluturînd, să se ia la întrecere cu ciclonul. Sosirea, „la fotografie”. A distigat „Voronet”. „Nelson” a trecut turbat de furie prin spatele navei, urînd, dar scoîndu-și tricronul. Se recunoaștea învins de acest vas nu prea mare, dar solid și iute, vopsit într-o culoare albastră. Și-a luat mantia-l de ploaie după el și a plecat salutîndu-l încă o dată pe învingătorii. Nava l-a răspuns și ea, veselă, fluturînd stegulele multicolore.

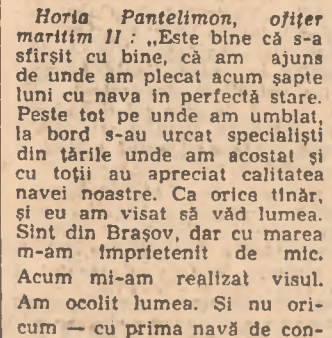
O întrebare pe care nu o poți pune oricui: „CUM AȚI AJUNS SĂ OCOLIȚI PLANETA?”

Christian Dobre (Christian cu ch) mi-a atras atenția cînd îi transcriu numele, să nu greșesc!): șef mecanic secund: Mi-am dorit să văd piramidele. Eu de loc sînt din București, și cum de la noi la piramide se pleca numai cu avionul, iar mie avionul nu-mi place, am venit la Constanța. Am pornit spre piramide și am ocolit lumea. Cum este cînd ocolești planeta? Îți dai dreptate lui Magellan. Pămîntul este, într-adevăr, rotund. Numai că el l-a ocolit mai încet decît noi. Sînt bucuros că, deși tînar, am participat la acest voiaj mai puțin obișnuit, care a însemnat nu numai un test pentru mașină, ci și pentru echipaj. Acum ne putem considera marinarii adeverați”.

Stefan Iordache, șef electrician (este cel care mi-a

spus că-și tocește degetul pe hartă dacă-mi arată pe unde a călătorit): „Am vrut să pot stîndardul Rapidului, echipa mea preferată pe toate continentele lumii. În voiajul acesta am reușit să-l fac și pe tovarășul comandant să (înă cu performanță. Lăsînd gluma la o parte, vă spun că sînt mîndru că am luat parte la acest voiaj, că a fost o încercare grea pe care am trecut-o. Ca specialist, vă spun că nava a funcționat perfect și a răspuns prompt la toate comenzile. E cea mai mare izbîndă a noastră”.

Horia Pantelimon, ofițer maritim II : „Este bine că s-a

sfîrșit cu bine, că am ajuns de unde am plecat acum șapte luni cu nava în perfectă stare. Peste tot pe unde am umblat, la bord s-au urcat specialiști din țările unde am acostat și cu toții au apreciat calitatea navei noastre. Ca orice tînar, și eu am visat să văd lumea. Sînt din Brașov, dar cu marea m-am împrietenit de mic. Acum mi-am realizat visul. Am ocolit lumea. Și nu oricum — cu prima navă de construcție românească!”.

8 mai 1985. Cargoul multifuncțional „Voronet” pornea, pe calea de ape devenită de-acum tradițională a navelor flotei comerciale românești, prin Marea Neagră, spre sud. Strîmtoările și apoi Marea Egee și Mediterana, cea care te îmbeie la reșerie. Vremea era splendidă. Voiajul debutase sub bune auspicii. Pe 17 mai „Voronet” se afla la Gibraltar. Urmează Las Palmas unde sînt descărcate piesele de schimb aduse din patrie pentru nava „Botogoni”, aflată ancorată aici. Urmează Atlanticul. Nava se avîntă în traversarea oceanului. Voiajul decurge în continuare normal. Vremea bună aduce bună dispoziție și în rîndurile echipajului. Atlanticul îi salută cu toată ezuberanța de care era în stare. 2 iunie. Cargoul ajunge în fața portului Cristobal și toți se pregătesc pentru traversarea Canalului Panama. Sînt un pic triști cei mai tîneri din echipaj. „Voronet” este o navă de dimensiuni medii, care nu ridică probleme deosebite la traversare, de aceea aceasta se va face noaptea. Iar noaptea nu se vede mare lucru, iar ei erau pentru prima dată în fața Canalului și

auziseră atîtea despre el! Numai că norocul le-a suris. Cînd începușe deja tranzitarea, brusc s-a lăsat o ceață atât de deasă încît au fost nevoiți să stea pe loc toată noaptea, pînă la ivirea zorilor. Au continuat

au fost construite în România. Navele românești, calitatea și fiabilitatea lor au început să fie bine cunoscute și apreciate în lume. Asta și datorită unor „teste” dure, trecute cu bine, ca acelea ale „Voronetu-

lui”. Două zile de marș, fără vreun incident. Pe 16 iunie, cargoul, sub privirile fumegînde ale vulcanului Viejo, acostază la Corinto, în America de Sud, înscind în jurnalul de bord prima premieră a acestui voiaj. „Voronet” este prima navă românească ce a acostat în Nicaragua. Se descarcă aici produsele aduse (mașini, medicamente, măruri generice). La bordul navei urcă oficialități nicaraguene

pentru a mulțumi și a ura bun venit marinarilor români. 28 iunie. „Voronet” răspunde chemării oceanului. Direcția : Sacramento, în America de Nord. Înainte de intrarea în S.U.A., navei i se face un foar-

cramento. De aici sînt încărcate produse pentru Mozambic. După bucherare, în portul San Francisco, nava se întoarce din nou la drum cu mai vechiul ei prieten, Pacificul. 10 august, ora 13. „Voro-

neț” ajunge ziua din urmă. O dată cu trecerea meridianului 180 și ceasurile sînt date cu 24 de ore înainte, iar din calendar sînt rulate două file dintr-o dată. Urmează miraculoasa Japonie, apoi coastele Filipinelor și Marea Chinei de Nord. Pe 26 august sînt la Singapore. 30 august. Eveniment în viața a trei „boboci” de pe navă. Se traversează Ecuadorul și cei trei fac baie orînd-neorînd, în hazul întregului

BUN VENIT DIN VOIAJUL COMPETENȚEI ȘI CURAJULUI!

Limbajul comun al tinerilor lumii: limbajul păcii, al prieteniei

„Mă aflam pe fîrm, într-o țară din America de Nord. La un moment dat s-a apropiat de mine un tînar, cam de vîrsta mea. M-a întrebare dacă sînt marinar. I-am răspuns că da. A început să-mi explice mai multe lucruri prin semne. Nu pricepeam. M-am dumirit cînd mi-a întins mîna, semn universal al prieteniei, al păcii. Am găsit apoi pe cineva care să-mi traducă ce-mi spunea. Vă redau în mare: «Sînteți din România, nu?» Am dat din cap: «Da!» «La noi în țară este cunoscută politica de pace pe care statul dumneavoastră, poporul întreg tinerii o promovează. Sînteți marinari și umblați mult prin lume. Spuneți celor care vă întrebă că și noi, tinerii de pe acest continent, dorim pacea, dorim să ne cunoaștem, să fim prieteni». M-am desprîrtit de el, stringîndu-ne încă o dată, prieteneste, mîinile. Eram bucuroși» (Christian Dobre, șeful mecanic secund de pe „Voronet”)

PASIUNEA CA TREAPTĂ DE AFĂRIRE A UNUI TINĂR COLECTIV

În urmă cu numai câțiva ani, acest loc era considerat ca fiind în afara orașului. Apoi peisajul s-a însușit de viața unui nou șantier, iar acum, pe acest loc se înalță Întreprinderea de industrializare a sticlei de zahăr din Drăgănești Olt. Asadar, locul a căpătat identitate, a fost recunoscut ca atare a devenit parte componentă a platformei industriale a orașului. Cu toate că, abia de curând au fost închise lucrările șantierului, iar întreprinderea nu a început să producă încă, colectivul de oameni a muncii de aici reprezintă, de pe acum, o prezență remarcabilă în viața social-economică a Drăgănești-Oltului. Uteciștii, organizația revoluționară a tineretului, acționează cu entuziasm, cu fermitate și competență dind, în modul cel mai firesc și convingător, măsură concretă a spiritului revoluționar, a angajării hotărâte care le animă în realizarea obiectivelor propuse.

Deși, organizația noastră de tineret, ne declara Nicolae Junună, secretarul comitetului de partid, este ca însăși „tinăria” și putem vorbi încă de participarea uteciștilor, a noastră, a tuturor, la realizarea indicatorilor economici, la desfășurarea unei activități productive în cadrul procesului tehnologic, sine, acțiunile de creație tehnico-științifică, eforturile menite să conducă la creșterea parametrilor de eficiență, calitate, folosire a materiei prime, materialelor, desigur, se poate totuși vorbi despre fapte și acțiuni uctescite care se înscriu firesc în efortul colectiv de a încheia stadiul de investigație, de a trece de la șantier la unitate în producție, de a ne forma și încheia un colectiv muncitoresc puternic, bine pregătit profesional, care să acționeze în spiritul unei înalte conștiințe a responsabilității și exigenței.

Deși, organizația noastră de tineret, ne declara Nicolae Junună, secretarul comitetului de partid, este ca însăși „tinăria” și putem vorbi încă de participarea uteciștilor, a noastră, a tuturor, la realizarea indicatorilor economici, la desfășurarea unei activități productive în cadrul procesului tehnologic, sine, acțiunile de creație tehnico-științifică, eforturile menite să conducă la creșterea parametrilor de eficiență, calitate, folosire a materiei prime, materialelor, desigur, se poate totuși vorbi despre fapte și acțiuni uctescite care se înscriu firesc în efortul colectiv de a încheia stadiul de investigație, de a trece de la șantier la unitate în producție, de a ne forma și încheia un colectiv muncitoresc puternic, bine pregătit profesional, care să acționeze în spiritul unei înalte conștiințe a responsabilității și exigenței.

Deși, organizația noastră de tineret, ne declara Nicolae Junună, secretarul comitetului de partid, este ca însăși „tinăria” și putem vorbi încă de participarea uteciștilor, a noastră, a tuturor, la realizarea indicatorilor economici, la desfășurarea unei activități productive în cadrul procesului tehnologic, sine, acțiunile de creație tehnico-științifică, eforturile menite să conducă la creșterea parametrilor de eficiență, calitate, folosire a materiei prime, materialelor, desigur, se poate totuși vorbi despre fapte și acțiuni uctescite care se înscriu firesc în efortul colectiv de a încheia stadiul de investigație, de a trece de la șantier la unitate în producție, de a ne forma și încheia un colectiv muncitoresc puternic, bine pregătit profesional, care să acționeze în spiritul unei înalte conștiințe a responsabilității și exigenței.

Organizațiile U. T. C. în munca lor de zi cu zi

insă coplesii, iar pasiunea, responsabilitatea, inițiativa și exigența de care am dat dovadă noi, toți ceilalți, ne-au permis să depășim momentul critic și, totodată, ne-au ajutat să ajungem să realizăm scopul pe care ni l-am propus — să fim cu adevărat organizații revoluționare a tineretului.

Înă, în continuare, câteva date, câteva contururi relevante, ce se vor argumenta ale seriozității cu care se muncește în acest tinăr colectiv, ale pasiunii uteciștilor acțiunile, organizate și desfășurate, în fiecare dată, în faptele și acțiunile uctescite demonstrând realitatea sintagmei — spirit revoluționar, dăruire în muncă, îndrăzneală în creație, spirit de întreprindere, pregătirea profesională a uteciștilor. Toate aceste teme și multe altele au fost așezate și supuse dezbaterii la propunerea tinerilor, motiv pentru care nici una dintre analizele efectuate nu a ră-

mas la stadiul de... proces verbal, la stadiul de... plan de măsuri. Ele s-au concretizat în inițiative și acțiuni care au însoțit mai degrabă de muncă patriotică efectuate de echipele formate din uteciști, alături de constructori, la finalizarea lucrărilor din șantier, la montarea tuturor instalațiilor și utilajelor. Cele mai multe dintre acțiuni s-au desfășurat la centrala termică a întreprinderii, secție în care personalul muncitor îl reprezintă în totalitate tinerii. El au participat direct la încheierea lucrărilor de construcție-montaj, la executarea probelor tehnologice, grăbind astfel punerea ei în funcțiune și recuperarea restanțelor generate de constructor și furnizorii de utilități. Și nu numai atât. Uteciștii de aici au avut inițiativa să înfrumusețeze atât locul lor de muncă, cât și împrejurimile. Au fost înălțurate urmele șantierului, de jur împrejurul centralei sînt acum ronduri, au fost plantate puieți au fost pătuite alei, iar în centrala ter-

organizate, analizarea lor în ședințele de birou, discuțiile individuale cu aceștia, au constituit de fiecare dată mijloc de îndreptare a acțiunilor tineri, de educare și formare a lor, de atragere la activitățile desfășurate de toți uteciștii. În acest scop s-au folosit mijloacele propagandive vizuale, au fost înființate și organizate acțiuni și întâlniri cu membri de partid, cu personalități din diverse domenii ale vieții economico-sociale și politice a orașului, s-a încercat, și în cea mai mare parte s-a reușit, rezolvarea diferitelor probleme care-i frământau pe acești tineri. Iată numai două din aceste „cazuri” rezolvate de tinerii organizației U.T.C.: operatorul Cornel Brăban, în vîrstă de 20 de ani, din cauza așa zisilor prieteni, a început să absenteze de la program, nu a mai avut timp să rămîna la adunările organizației, la învățămîntul politico-ideologic, la albe acțiuni colective. Pînă la discuția adunării generale, a declarat că va părăsi întreprinderea că a hotărît să se angajeze la o unitate asemănătoare local în județul Timiș. Și chiar a plecat numai de două zile și a revenit în oraș, împreună cu părinții lui, clișii și dinți membri organizației U.T.C. a fost după el la Timișoara — unde nu reușise să se angajeze — au stat din nou două zile în oraș și au sosit să-l schimbe „hotărîrea” și l-au readus în mijlocul colectivului. Este acum unul dintre cei mai activi uteciști, unul dintre cei mai disciplinați din organizație. La fel, foștii Marin Cîrstea, dintr-un muncitor cu grave abateri de la disciplina de producție, dintr-un tinăr pasiv, fără inițiativă în ceea ce privește viața colectivă a organizației U.T.C., a devenit un bun muncitor, un uctesc în adevăratul sens al cuvîntului, eliberându-l-se în această lună, din partea organizației de tineret, recomandarea de primire în rândurile membrilor de partid.

Simpozion omagial dedicat Zilei Republicii

La Casa de cultură a sindicatelor din Suceava s-a desfășurat un simpozion omagial dedicat Zilei Republicii Române prezentat la evidențiat semnificația politică a actului istoric de la 30 decembrie 1947, grandoasele înfăptuiri înscrise de poporul român în anii socialismului, prestigiul de care se bucură România de azi pe arena internațională, contribuția inestimabilă a tovarășului Nicolae Ceaușescu la rezolvarea problemelor cardinale ale contemporaneității. În încheiere, participarea la simpozion au asistat la un spectacol de cinste și versuri patriotice „Omaj Republicii”.

Manifestări similare, expuneri, recitaluri de versuri, montaje literar-muzicale, expoziții de pictură, sculptură, grafică și artă decorativă a creatorilor din județul Cluj

Constituindu-se ca un vibrant omagiu adus Zilei Republicii, Impunilor fără precedent ale poporului nostru în fertila și luminoasa Epocă Nicolae Ceaușescu, la Muzeul de istorie din centrul industrial Turda a avut loc vernisajul expoziției de pictură, sculptură, grafică și artă decorativă a creatorilor din județul Cluj. Organizată sub egida Comitetului județean de cultură și educație socialistă și Filiala Cluj a Uniunii Artiștilor Plastici, expoziția ilustrează 100 lucrări, expoziția ilustrează — prin varietatea stilurilor, tehnicilor și tematicii — înflorirea puternică a artelor plastice pe aceste meleaguri.

„Hamlet”, o lectură modernă

Valoarea spectacolului „Hamlet”, montat la Teatrul Bulandra, s-a născut din intuiția și curajul regizorului de a face o lectură modernă, cit mai fidelă textului shakespearian. Spectacolul nu-și propune să șoșească ci să conștientizeze. Pe regișorul nu-l interesează speculațiile unei idei ci revelația a ceea ce mulțimi de oameni au avut atență a fiecărui vers a dezbătut neasteptate conerziuni pe care a încercat să le redea scenic în plenitudinea lor. A ieșit astfel o montare densă în semnificații a cărui frumusețe se naște din multitudine de sugestii pe care le conține, din talentul de a incita fiecare scenă pentru a-i potența importanța în permanență conerziune cu întregul.

Temerul de „spectacol de echipă” nu se referă de data aceasta doar la trupa de actori. El include și traductorul (pentru că remarcabilă traducere a Minei Cassian sprijină acest joc subtil și inteligent) și regișorul și scenograful. Este cu adevărat un brainstorming, se simte acel flux subteran care i-a alimentat pe creatori, a-rea comenziuni ce a dus la nasterea unei montări valoroase.

Din scena de la Studio, scenograful Dan Jitaru a creat un spațiu de joc deschis, o întindere orizontală din plin negru doar cu o falș în care scrierile de evacuare așezate în semicerc sînt ca niște canoane, într-un colț, plătind fine incușii coruș din înălțimi și ceruri. Spațiul lăptos, aparent aluziv, devine element simbolic în metafora spectacolului. El poate fi neutru, dar sub lumina reflectoarelor poate deveni și o mîstăvă redă, năvălitor, și care se scufundă treptat realuț Danemarciei. Pe această suprafață orizontală fiecare moment de spectacol are forță, verticalitate. Deși reprezentarea are mai mult de cinci ore nu pare lungă și chiar dacă este știută nu pare cunoscută.

În noua viziune regișorală „Hamlet” este un joc al amîntării răzbușnă care se întinde numai răzbușnă prinșiului, dar se încearcă aminarea verdictului destinului personajelor. În jurul lor se construiește un haluz sub care încearcă diverse travestiri. Ideea de predestinare se sugerează prin momentul de pantomimă de la începutul spectacolului. În costume albe, în plină lumină, se joacă scena finală. Pianistul, trimis al destinului, intră apoi în scenă și-l împinge pe actori în culise să se pregătească să-și facă jocul. Cînd, cronologic, jalata previziune se împlinește, pianistul se poate retrage. Această idee a cunoașterii

mult clarificate poate exista și ambiguitate în ceea ce a căsă. Horatio, bine interpretat de Marcel Lures, nu este doar prietenul devotat, el e un aliterge al prinșiului, un reflex al personalității lui — un registru marcat grav. De aceea devine necesară uciderea lui de către rectorul dictator Fortinbras (Claudiu Stănescu). Perechea regală este gîndită într-o manieră grotescă prin potențarea elementului ridicol. Lipsii de grație și decență, perorării de vicu, incapacitățile de gesturi politice, și sînt în mod evident o formulă de tranziție. Constantin Florescu își însușește bine personaluț. Roțiile de el, toate curvate, mari se dezvoltă, replichele se segmentează, silbele se sfîrșim ridicol. Rămîne memorabilă scena primirii ambasadorilor. Gertruda, interpretată de Ileana Predescu, în ciuda unor diștici de dicție și a unui patetism care nu intră bine în tonalitatea piesei, rămîne totuși un personaj ereditabil. Ea nu a participat la crimă, dar se lasă minată de vîlmele pălpii ale unei îndepărtate tinerețe. Ală de completul importuț lui Hamlet și bea deliberat otrava. Mariana Bruiuănd este emoționantă în rolul Opheliei, o silueta delicată oștină între gîndurile și încăpînare. Relata ei cu celelalte personaje oferă succesul multiple într-o viziune pronunțat psihanalitică. Nebunia nu e cauzată doar de uciderea tatălui, este o vîlmește datorată succesorilor refuțuri care i-au anihilat libertatea. Pînă la creat de Ion Bocuănd aduce de asemenea o imagine inedită a personalității. El nu este temutul diplomat, genul său el curții, nu este sigur nici măcar dacă a participat la înfăptuirea crimei. E un pic prăfuit, rigid, ridicol, iar pentru Hamlet pare să aibă un soul de iubire. Momente de foarte bun spectacol se creează în scena de „teatrul la teatru” de către Adrian Georgescu, Mihaela Jucoara, Sandu Mihai Grău. E remarcabilă interpretarea lui Gelu Colpeac și Ion Lemnar în Rosemencant și Guldenslern, Răzvan Ionescu și Ion Cociușă în Marcellus și Bernardo, Florian Pittis în Laertes. Trebuie să remarcăm de asemenea orgoliul regișorului de a aduce pe scenă un pianist de valoare lui Dan Grișore care devine un personaj simbolic.

dinainte este învîntuță de numeroase alte amănunțite semnificații. Amănunțit este la folosită pentru uciderea lui Polonius nu este adusă de Hamlet, ea este lăsată în scenă de Claudius.

O semnificație aparte în spectacol îl au și cele două personaje inedito numite cloștrogari. Datorită interpretării expresive și nuanțate a lui Valentin Urtescu și Ion Chelaru ele capătă o pondere mare în spectacol. Ei sînt și dușurii ale morții (apar cînd Hamlet află de uciderea tatălui său) și astăzi înmormîntare. Prin aceste două personaje se contine o obsesie a regișorului observată încă din montarea mai veche a spectacolului în două părți: „Tarișfii” și „Cabaletă”. Temerul de „spectacol de echipă” nu se referă de data aceasta doar la trupa de actori. El include și traductorul (pentru că remarcabilă traducere a Minei Cassian sprijină acest joc subtil și inteligent) și regișorul și scenograful. Este cu adevărat un brainstorming, se simte acel flux subteran care i-a alimentat pe creatori, a-rea comenziuni ce a dus la nasterea unei montări valoroase.

TEATRU

pitiorului. Semnificativ este și faptul că în spectacol nu apare coroana regală dar în schimb este interesant circuitul armelor ridicate de la purtător cu bon de ordine sau plasate în momentul oportun pentru înfăptuirea crimei.

„Hamlet” este o piesă cu vedete, dar nu de vedete. Fiecare actor are clipa sa de glorie, se oferă amănunțit în fața publicului, și nu fie un anonim neșcut. E o încercare cutesătoare într-o piesă în care aplauzele le absorbă de obicei personajul principal.

Ion Caramitru ne-a convins că poate juca admirabil Hamlet. Într-o permanență autodefinire, personajul se naște din multiple sugestii, cîntînd să creeze raporturi cit mai veridice cu ceilalți. Nu este tragic, ci înțelept și clinic. E neincercător în iubire, niciodată posedat de ură devoratoare. Este regișorul și actorul propriuștii său destin. Refuțurilor lui cu regina, Ophelia, regele, Horatio nu li se poate pune o etichetă conform unei tradiționale recepții a piesei. Spectacolul este permanent construit pe ideea de a demola prejudecățile unei înțelegeri standard, comode, de a arăta că acolo unde lucrurile păreau de

mult clarificate poate exista și ambiguitate în ceea ce a căsă. Horatio, bine interpretat de Marcel Lures, nu este doar prietenul devotat, el e un aliterge al prinșiului, un reflex al personalității lui — un registru marcat grav. De aceea devine necesară uciderea lui de către rectorul dictator Fortinbras (Claudiu Stănescu). Perechea regală este gîndită într-o manieră grotescă prin potențarea elementului ridicol. Lipsii de grație și decență, perorării de vicu, incapacitățile de gesturi politice, și sînt în mod evident o formulă de tranziție. Constantin Florescu își însușește bine personaluț. Roțiile de el, toate curvate, mari se dezvoltă, replichele se segmentează, silbele se sfîrșim ridicol. Rămîne memorabilă scena primirii ambasadorilor. Gertruda, interpretată de Ileana Predescu, în ciuda unor diștici de dicție și a unui patetism care nu intră bine în tonalitatea piesei, rămîne totuși un personaj ereditabil. Ea nu a participat la crimă, dar se lasă minată de vîlmele pălpii ale unei îndepărtate tinerețe. Ală de completul importuț lui Hamlet și bea deliberat otrava. Mariana Bruiuănd este emoționantă în rolul Opheliei, o silueta delicată oștină între gîndurile și încăpînare. Relata ei cu celelalte personaje oferă succesul multiple într-o viziune pronunțat psihanalitică. Nebunia nu e cauzată doar de uciderea tatălui, este o vîlmește datorată succesorilor refuțuri care i-au anihilat libertatea. Pînă la creat de Ion Bocuănd aduce de asemenea o imagine inedită a personalității. El nu este temutul diplomat, genul său el curții, nu este sigur nici măcar dacă a participat la înfăptuirea crimei. E un pic prăfuit, rigid, ridicol, iar pentru Hamlet pare să aibă un soul de iubire. Momente de foarte bun spectacol se creează în scena de „teatrul la teatru” de către Adrian Georgescu, Mihaela Jucoara, Sandu Mihai Grău. E remarcabilă interpretarea lui Gelu Colpeac și Ion Lemnar în Rosemencant și Guldenslern, Răzvan Ionescu și Ion Cociușă în Marcellus și Bernardo, Florian Pittis în Laertes. Trebuie să remarcăm de asemenea orgoliul regișorului de a aduce pe scenă un pianist de valoare lui Dan Grișore care devine un personaj simbolic.

TEATRUL BULANDRA REUȘEȘTE, PRIN MONTAREA ACESTUI SPECTACOL, SĂ DEMONSTREZE CĂ ARE ÎNCĂ FORȚA NECESARĂ SĂ REALIZEZE LUCRURI DE FOARTE BUNĂ CALITATE.

AURELIA BORIGA

CE CONSTRUCȚIE TREBUIE SĂ FIE ȘI FRUMOASĂ

(Urmare din pag. 1)

poartă oamenii după sine. Iar accesia îl urmează, fie că e vorba de Cernavodă sau Smeșd sau Transilvania. Așa că dacă acum inginerul Pavel Mihăilescu, Vasile Săndeanu și Emil Ghelase electricieni, mestruții Traian Bărbăluș sau Bur-Jor Tăraș și Petre Bănel, maeștrii, încreză în Opera și Operetă, ei nu au fost atrași (numai) de mirajul Capitalei, ci au venit aici să muncească împreună cu Anreli Șburlea. Această conștință a echipei spune mult despre conducătorul care reușește să realizeze, după o scurtă pauză (elitate: lucrări mai mici), după Canalul Dunăre-Marea Neagră, unde a lucrat de la început, un proiect de investiții pentru fabrica de băuturi gaze, care va fi înălțată pe Arel Șburlea în campanie pentru stocarea anului alt obiectiv de mare interes. Se simte bine din nou — au început problemele! Un scurt inventar

se suprapune unei perioade din viața inginerului și a colectivului său. Acum, de exemplu, a început montarea și instalarea echipamentelor electrice ale diferitelor utilaje, se pregătesc, cum frumos s-a spus, „pușnera la uscat a rîului”, adică devierea apei pe un traseu alăturat, construit în palpașe, urmînd să fie marșii fiind peretele tunelului de metrou. Și mai este o operație care se execută acum, denumită, sec, „conserarea parapetelor”. Se pun cu grijă de parte pontuț că istoria nu începe cu noi și un lucru frumos trebuie păstrat. Acel L-am reținut în Arel Șburlea, de la Portul Avai al coluzei Cernavodă, cel care s-a ocupat de muncă și consum de băuturi gaze pentru fabrica de băuturi gaze, care va fi înălțată pe Arel Șburlea în campanie pentru stocarea anului alt obiectiv de mare interes. Se simte bine din nou — au început problemele! Un scurt inventar

NIMENI N-A VĂZUT ȘI N-A AUZIT NIMIC

(Urmare din pag. 1)

Usi forțate, vizitatori clandestini, consum de băuturi alcoolice, câteva tinere (cu domiciliul în oraș) înfîlinate în camere locuite de bărbăți. În aproape un an de zile, nimic nu s-a schimbat. Ba da, un singur lucru la data respectivă, căminul aparține de I.R.A. iar după 24 de zile a trecut sub patronajul Combinatului de fibre, celuloză și hîrtie Suceava. Schimbul administrativ nu a adus vreo noutate în viața căminului. Regăsim, iată, după un interval de timp arhicunoscut pentru a pune lucrurile la punct, aceleși condiții care au favorizat un fapt deosebit de grav. Domnișoara B. a avut un cămin cămin. Sosită în Suceava prin Iulie, inițial pentru a se încadra la C.F.C.H. dar acolo fi ieșise în cale un tinăr, Adrian N., cu care hotărîse să-și lege, deocamdată nelegitim, viața. În toată povestea acest Adrian N. este amănunțit (dovădit): Adrian N. este amant, dar nu s-a luat o măsură hotărîță. Ghicitorul în cărți, Dumitru Lungu, cu contractul de muncă desființat de C.F.C.H. își avea casa în comuna

se suprapune unei perioade din viața inginerului și a colectivului său. Acum, de exemplu, a început montarea și instalarea echipamentelor electrice ale diferitelor utilaje, se pregătesc, cum frumos s-a spus, „pușnera la uscat a rîului”, adică devierea apei pe un traseu alăturat, construit în palpașe, urmînd să fie marșii fiind peretele tunelului de metrou. Și mai este o operație care se execută acum, denumită, sec, „conserarea parapetelor”. Se pun cu grijă de parte pontuț că istoria nu începe cu noi și un lucru frumos trebuie păstrat. Acel L-am reținut în Arel Șburlea, de la Portul Avai al coluzei Cernavodă, cel care s-a ocupat de muncă și consum de băuturi gaze pentru fabrica de băuturi gaze, care va fi înălțată pe Arel Șburlea în campanie pentru stocarea anului alt obiectiv de mare interes. Se simte bine din nou — au început problemele! Un scurt inventar

AMPLĂ MANIFESTARE A SPIRITULUI CREATOR

Ca formă superioară de manifestare a activității de cercetare tehnico-științifică, creativitatea prin invenții a devenit pretutindeni în ultimele decenii una din cele mai importante direcții pe care se orientează specialiștii din diferite domenii. Manifestîndu-se ca importantă sursă de progres, creativitatea tehnico-științifică originală nu mai este doar obiectul activității unui cerc restrîns de autori, aceasta constituind în prezent preocuparea unor colective din numeroase sectoare ale economiei. Un asemenea perimetru, dovedit în ultima perioadă drept deosebit de productiv prin prisma numărului de invenții create, dar mai ales prin eficiența lor, este cel universitar. Un spațiu în care dorința de a-și afirma a unor tineri deosebit de capabili se împletește cu experiența și nu mai puțin înalta competență ale cadrelor universitare ce li îndrumă și le stimulează pasiunea pentru nou. Aceasta este perspectiva din care ne propunem să prezentăm o succintă imagine asupra a ceea ce a fost schimbul de experiență cu tema „Valorificarea și protecția creațiilor științifice originale. Aplicații și generalizări inovative în învățămîntul superior național”, manifestare desfășurată recent la Oradea, în organizarea Ministerului Educației și Învățămîntului, Uniunii Sindicatelor din Învățămînt, Știință și Cultură și Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci. Printre participanți s-au numărat profesorii din institutele de învățămînt superior, responsabili cu activitatea de învățămînt și inovativitate din aceste unități, președinții comitetelor sindicale pe institute, cadre didactice universitare, specialiști din cercetare și producție etc. Acțiunea, aflată la a doua ediție, a avut ca obiectiv principal realizarea unui schimb de experiență privind modul de desfășurare a acestei activități, evidențierea unor metode eficiente, demne de generalizare, privind activitatea de inventivă, de promovare a invențiilor și inovativității în economie etc. După cum sublinia în cuvîntul său tovarășul Debrita Tîrăran, președinte al Uniunii Sindicatelor din Învățămînt, Știință și Cultură, „manifestarea se desfășoară într-un context cînd ne aflăm la puțin timp după încheierea lucrărilor primului Congres al științei și învățămîntului, eveniment de cea mai mare importanță al vieții social-politice și culturale-științifice. Moment cu semnificații profunde pentru întregul popor, care a constituit materialul unei exemplare a unei noi și strălucite inițiative a conducătorului nostru, mult stimat și iubit de întregul popor și tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Trebuie să înțelegem că această realizare ale poporului nostru pe drumul construcției socialiste, conștință a subliniat totodată marile răspunderi ce revin științei în această perioadă de dezvoltare intensă a economiei naționale, cînd în fața întregului front al oamenilor de știință se află importantele programe de cercetare științifică, pregătire tehnologică și pregătire a forței de muncă. De unde, deci, înalță și

nobilă răspundere a tuturor specialiștilor din acest sector de activitate pentru a situa munca lor la cote calitative tot mai înalte, acționînd consecvent pentru înfăptuirea sarcinilor ce le revin din documentele Congresului științei și învățămîntului”. La rîndul său, tovarășul Vasile Căneanu, directorul direcției învățămînt superior și cercetare științifică din Ministerul Educației și Învățămîntului, arată că înaltul forum al științei și învățămîntului, prelungind orientările fundamentale ale acestor două domenii de activitate, scoate în evidență rolul de prim ordin pe care poate și trebuie să-l aibă de acum înainte cercetarea universitară. Este un teritoriu în care sectoarele de vîrf ale științei, precum microelectronica, optoelectronica, tehnica laserului, ale plasmii și fasciculatorii de electroni, sinteze chimice fine, chimia polimerilor, tehnica manipularii genetice, pentru a nu mai vorbi de amplă problematică a programului energetic național reprezintă tot atîtea probleme și necesare preocupări care să pună în valoare imensul potențial de inteligență existent în insti-

București — 46 invenții și 21 inovații, Institutul Politehnic Cluj-Napoca — 33 invenții, Institutul de Medicină și Farmacie Cluj-Napoca — 20 invenții, Universitatea Timișoara — 15 invenții, Institutul Agronomic București — 13 invenții, Universitatea Craiova — 10 invenții și 4 inovații, Institutul de Medicină și Farmacie București — 10 invenții etc.

Intre intervențiile din cadrul manifestării au mai reținut atenția, spre exemplu, acestora profesorul dr. ing. Vitalie Belousov de la Institutul Politehnic Iasi. El a expus asistenței unele din metodele și mijloacele utilizate în cadrul institutului pentru stimularea creativității tinerilor. Dincolo de faptul că aici s-a introdus pentru prima dată în țară un curs cu titlu „Bazele creativității și protecției creației tehnice”, care și-a propus să investigheze bazele creației tehnice și ale integrării acesteia în activitatea productivă, prin acest curs se analizează și elementele psihologice acestui act, se concretizează prin exemple, modalități de a descoperi noi elemente brevetabile pornind, logic, de la elementele cunoscute. De altfel, faptul că scoala superioară înseamnă se situează de o bună bucată de vreme pe o linie înaltă din punct de vedere al realizărilor științifice și în mod deosebit al invențiilor, scoate în evidență importanța acestor preocupări, necesitatea extinderii lor și la toate unitățile. În rîndul său, profesorul dr. ing. Dan Comsa, profesor al I.P. Cluj-Napoca, a arătat importanța faptului că tinerii trebuie să găsească permanent în cadrul didacticei un exercițiu viu de creație înseamnă creativitate. Pentru că numai din postura unui creator cu autoritate poți vorbi, poți cere altora să facă cercetare de înaltă calitate, înseamnă creativitate să fie vorba totodată de modul în care studenții sînt îndrumați să-și valorifice ideile originale, să-și elaboreze proiectele de lucru la brevetarea institutului, despre importanța organizației de tineri a unor expoziții cu creații originale ale tinerilor ca element de stimulare a acestei activități. Elemente interesante a oferit și Constantin Cristurea, șef lucrări la I.P. Timișoara, care s-a referit în special la urmărirea acestor preocupări la nivelul fiecărei grupe de studenți, și chiar al fiecărui tinăr în parte, încercînd astfel să fie constanți de timpuriu studenții cu activități deosebite pentru activitatea de cercetare, care să fie conștința mai repede în colectivele mixte cunoscute.

Bătălia pentru nou, bătălia pentru noi

atele de învățămînt superior. Cadrul acțiunii integrării învățămîntului în cercetare și producție, element organizatoric ce a avut o importantă contribuție la dezvoltarea școlii superioare românești, în perioada 1981-1985, valoarea contractelor de cercetare a reprezentat peste 2,1 miliarde lei, sumă la care realizarea și-a adus contribuția cadre didactice, specialiștii din cercetare și producție, studenții constituiți în 570 colective. Integrată organic în marea manifestare inițiată de secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, Festivalul Național „Cîntarea României”, activitatea de cercetare științifică, respectiv mișcarea inventatorilor și inovatorilor, a constituit și constituie una dintre preocupările majore ale colectivelor de cadre didactice și studenți. Astfel, în urma evaluării rezultatelor obținute în anul universitar 1984/1985, rezultă că au fost brevetate la O.S.T.M. 427 invenții, din care 363 se aplică efectiv. Intre unitățile care realizează deosebite sublinim: Institutul Politehnic Iasi, cu 69 de invenții, Institutul Politehnic Timișoara — 48 și 14 inovații, Institutul Politehnic

Evident, tematica deosebit de generoasă a manifestării a prilejuit discuții mult mai ample decît am reușit noi să redăm în acest spațiu. Ceea ce este cert, fapt evident și în concluziile acestei acțiuni, sînt că oamenii de știință și inovatori, incitante și stau în fața întregului front al cercetării universitare, a tinerilor în mod deosebit, care dau o perspectivă favorabilă de manifestare și creștere a aportului lor la dezvoltarea științei românești, la progresul multilateral al țării.

ALEXANDRU STROE

Intensificarea participării economiei românești la diviziunea internațională a muncii

(Urmare din pag. 1)

zarea fondului de marfă în export, în structura sortimentală și la nivelul tehnic și calitativ prevăzute în contractele externe, pentru organizarea superioară a producției și a creșterii volumului comerțului exterior în noul an. Valorificînd la maximum resursele interne, capacitățile de producție, înzestrarea materială și actualul nivel tehnologic, spiritul de inițiativă și responsabilitate, prevede-

Intreaga dialectică a dezvoltării economice noastre socialiste a demonstrat că la baza celor mai deosebite realizări și împliniri stă efortul propriu al poporului, iar acest adevăr incontestabil fundamentează întreaga strategie a creșterii volumului comerțului exterior în noul an. Valorificînd la maximum resursele interne, capacitățile de producție, înzestrarea materială și actualul nivel tehnologic, spiritul de inițiativă și responsabilitate, prevede-

rile referitoare la export din Lega Planului național unic de dezvoltare economică și socială vor putea fi îndeplinite și chiar depășite. Deci, stă în puterea noastră, a clasei muncitoare, a întregului tineret, să acționăm folosind uriașul potențial de creație în domeniul național pentru realizarea în cele mai bune condiții a sarcinilor în domeniul comerțului exterior, pentru creșterea prestigiului economiei românești pe plan internațional.

SE LAU NOTIȚE...

Un viol este un delict foarte aspru pedesit de lege. Este grav și cînd o asemenea faptă se petrece într-un loc izolat, o pădure, să zicem, sau un parc. Dar cînd faptul are loc într-un spațiu unde sînt cazați tineri care muncesc, învață, care trebuie și

CHIAR, DE CE ?

Cred că s-a discutat ceva în secția unde au lucrat cei doi, dar nu s-a orgaizat o dezbateră, nici în cămin, aici la nivel de întreprindere.

urmă nu se găsește. În privința lipsei de curățenie nu avem ce face, materialele s-ar mai găsi, dar nu există mîna de lucru și, în plus, instalatori, mecanici, și-ar fi problema să se repare grupurile sanitare... Bineînțeles că n-ar fi și după cum n-ar fi o problemă nici să se organizeze, ca în orice cămin civilizată, oficiu unde să se găsească seara, nici să se deschidă clubul, nici să se amenajeze holul pentru primirea unei rude, a unui prieten. Există zece, sute de cămine unde tinerii vinți din alte localități reușesc să trăiască armonios, să se simtă ca acasă. De ce fețele și băieții de la C.F.C.H. n-ar avea un asemenea drept? Îndrăznim să afirmăm că faptul sancționat cu toată severitatea de lege nu a înțeles, oficial unde să se găsească seara, nici să se deschidă clubul, nici să se amenajeze holul pentru primirea unei rude, a unui prieten. Există zece, sute de cămine unde tinerii vinți din alte localități reușesc să trăiască armonios, să se simtă ca acasă. De ce fețele și băieții de la C.F.C.H. n-ar avea un asemenea drept? Îndrăznim să afirmăm că faptul sancționat cu toată severitatea de lege nu a înțeles, oficial unde să se găsească seara, nici să se deschidă clubul, nici să se amenajeze holul pentru primirea unei rude, a unui prieten. Există zece, sute de cămine unde tinerii vinți din alte localități reușesc să trăiască armonios, să se simtă ca acasă. De ce fețele și băieții de la C.F.C.H. n-ar avea un asemenea drept? Îndrăznim să afirmăm că faptul sancționat cu toată severitatea de lege nu a înțeles, oficial unde să se găsească seara, nici să se deschidă clubul, nici să se amenajeze holul pentru primirea unei rude, a unui prieten. Există zece, sute de cămine unde tinerii vinți din alte localități reușesc să trăiască armonios, să se simtă ca acasă. De ce fețele și băieții de la C.F.C.H. n-ar avea un asemenea drept? Îndrăznim să afirmăm că faptul sancționat cu toată severitatea de lege nu a înțeles, oficial unde să se găsească seara, nici să se deschidă clubul, nici să se amenajeze holul pentru primirea unei rude, a unui prieten. Există zece, sute de cămine unde tinerii vinți din alte localități reușesc să trăiască armonios, să se simtă ca acasă. De ce fețele și băieții de la C.F.C.H. n-ar avea un asemenea drept? Îndrăznim să afirmăm că faptul sancționat cu toată severitatea de lege nu a înțeles, oficial unde să se găsească seara, nici să se deschidă clubul, nici să se amenajeze holul pentru primirea unei rude, a unui prieten. Există zece, sute de cămine unde tinerii vinți din alte localități reușesc să trăiască armonios, să se simtă ca acasă. De ce fețele și băieții de la C.F.C.H. n-ar avea un asemenea drept? Îndrăznim să afirmăm că faptul sancționat cu toată severitatea de lege nu a înțeles, oficial unde să se găsească seara, nici să se deschidă clubul, nici să se amenajeze holul pentru primirea unei rude, a unui prieten. Există zece, sute de cămine unde tinerii vinți din alte localități reușesc să trăiască armonios, să se simtă ca acasă. De ce fețele și băieții de la C.F.C.H. n-ar avea un asemenea drept? Îndrăznim să afirmăm că faptul sancționat cu toată severitatea de lege nu a înțeles, oficial unde să se găsească seara, nici să se deschidă clubul, nici să se amenajeze holul pentru primirea unei rude, a unui prieten. Există zece, sute de cămine unde tinerii vinți din alte localități reușesc să trăiască armonios, să se simtă ca acasă. De ce fețele și băieții de la C.F.C.H. n-ar avea un asemenea drept? Îndrăznim să afirmăm că faptul sancționat cu toată severitatea de lege nu a înțeles, oficial unde să se găsească seara, nici să se deschidă clubul, nici să se amenajeze holul pentru primirea unei rude, a unui prieten. Există zece, sute de cămine unde tinerii vinți din alte localități reușesc să trăiască armonios, să se simtă ca acasă. De ce fețele și băieții de la C.F.C.H. n-ar avea un asemenea drept? Îndrăznim să afirmăm că faptul sancționat cu toată severitatea de lege nu a înțeles, oficial unde să se găsească seara, nici să se deschidă clubul, nici să se amenajeze holul pentru primirea unei rude, a unui prieten. Există zece, sute de cămine unde tinerii vinți din alte localități reușesc să trăiască armonios, să se simtă ca acasă. De ce fețele și băieții de la C.F.C.H. n-ar avea un asemenea drept? Îndrăznim să afirmăm că faptul sancționat cu toată severitatea de lege nu a înțeles, oficial unde să se găsească seara, nici să se deschidă clubul, nici să se amenajeze holul pentru primirea unei rude, a unui prieten. Există zece, sute de cămine unde tinerii vinți din alte localități reușesc să trăiască armonios, să se simtă ca acasă. De

